

คณะจิตวิทยา

เจตคติต่อผู้ที่มีรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศ ในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนใน
โรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนสหศึกษา

นางสาวณัฐวรรณ สุขมาธิยากร

นางสาวกานตินันท์ พงศ์พิพิธธน

นายศิโรมณี ผุดประภากุล

โครงการทางจิตวิทยานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ATTITUDES TOWARD HOMOSEXUAL STUDENTS IN MALE SCHOOL,
FEMALE SCHOOL AND MALE-FEMALE SCHOOL

Miss. Nattawan Susamatyakorn

Miss. Kantinun Pongpipitthana

Mr. Sirom Pudprapakul

A Senior Project in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Bachelor of Science in Psychology

Faculty of Psychology

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

หัวข้อโครงการทางจิตวิทยา

เจตคติต่อผู้ที่มีรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศ
ในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน
โรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนสหศึกษา

โดย

นางสาวณัฐวรรณ สุธมาธิยากร

นางสาวกานต์นันท์ พงศ์พิพิธธน

นายศิโรมณ ฝุดประภากุล

สาขาวิชา

จิตวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการทางจิตวิทยาหลัก

อาจารย์ ดร. อภิชนา ไชยวุฒิกกรณวณิช

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นำโครงการทางจิตวิทยาฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

.....*อภิชนา*..... อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการทางจิตวิทยาหลัก
(อาจารย์ ดร. อภิชนา ไชยวุฒิกกรณวณิช)

ณัฐวรรณ สุสมานิยากร, กันตินันท์ พงศ์พิพิธธณ, ศิโรมณ ฤๅดประภากุล : เจตคติต่อผู้ที่มีรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศ ในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนสหศึกษา (ATTITUDES TOWARD HOMOSEXUAL STUDENTS IN MALE SCHOOL, FEMALE SCHOOL AND MALE-FEMALE SCHOOL) อ.ที่ปรึกษา : อาจารย์ ดร. อภิชนา ไชยอุดมการณ์วานิช, 74 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา: เจตคติต่อผู้ที่มีรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศ ในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนสหศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน จำนวน 200 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน จำนวน 200 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา จำนวน 200 คน รวมทั้งสิ้น 600 คน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้มาตรวจวัดเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย และมาตรวจวัดเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง และวิเคราะห์ทางสถิติด้วย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ และการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (simple regression analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1.นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนต่างกันทั้งสามประเภทมีค่าเฉลี่ยของเจตคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .001 โดยนักเรียนโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติทางบวกต่อคู่รักร่วมเพศแบบชายรักชายและคู่รักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนในโรงเรียนชายล้วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .001 และมากกว่าสหศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 รวมทั้งนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษายังมีเจตคติทางบวกต่อคู่รักร่วมเพศแบบชายรักชายและคู่รักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนโรงเรียนชายล้วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แต่น้อยกว่านักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วน

2.ระยะเวลาในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักร่วมเพศแบบชายรักชาย($\beta = .16, p < .05$)นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาล้น มีเจตคติทางบวกต่อคนรักร่วมเพศแบบชาย-ชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01($t = 2.74, p < .01$)

3.ระยะเวลาในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วนไม่มีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคนคู่รักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง($\beta = -.07, p > .05$)นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาล้น มีเจตคติทางบวกต่อคนรักร่วมเพศแบบหญิง-หญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -0.25, p > .05$)

สาขาวิชา.....จิตวิทยา..... ลายมือชื่อนิสิต ณัฐวรรณ, กันตินันท์, ศิโรมณ
ปีการศึกษา.....2553..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา อภิชนา

MAJOR PSYCHOLOGY

KEYWORDS : MALE HOMOSEXUALITY / FEMALE HOMOSEXUALITY / HOMOSEXUALITY /
MALE SCHOOL / FEMALE SCHOOL / MALE-FEMALE SCHOOL

NATTAWAN SUSAMATIYAKORN, KANTINUN PONGPIPITTHANA, SIROM
PHUDPRAPAKUL: ATTITUDES TOWARD HOMOSEXUAL STUDENTS IN MALE SCHOOL,
FEMALE SCHOOL AND MALE-FEMALE SCHOOL. SENIOR PROJECT ADVISOR: LECTURER
APITCHAYA CHAIWUTIKORNWANICH, Ph.D., 74 pp.

The purpose of this research was to examine attitudes toward homosexuals among secondary-school students. The total of six hundred students participating in this research was from two hundred students in male schools, in female schools, and in male-female schools. The data was collected by attitudes toward male homosexual scale and attitudes toward female homosexual scale and analyzed statistically using One-way ANOVA, post-hoc analysis, simple regression analysis.

The main results are as follows:

1. The attitudes of students from each type of schools are significantly different ($p < 0.001$). The attitudes of female-school students toward gay men and lesbian are significantly more positive than those of male-school students ($p < 0.001$) and male-female-school students ($p < 0.05$); whereas, the attitudes of male-female-school students toward gay men and lesbian are significantly more positive than those of male-school students ($p < 0.05$).

2. The studying time lapse in male schools has an influence on positive attitudes toward gay men ($\beta = .16, p < .05$). The attitudes of male-school students who have studied longer in male-school environment are significantly more positive than those of male-school students who have studied shorter ($p=0.01, (t = 2.74, p < .01)$).

3. The studying time lapse in female schools has no influence on attitudes toward lesbian ($\beta = -0.07, p > .05$). There are no significant differences in attitudes between female-school students who have studied longer and shorter period of time in schools. ($t = -0.25, p > .05$).

Field of Study : Psychology

Student's Signature

นันทวัน, กานต์, อภิวัฒน์

Academic Year : 2010

Advisor's Signature

Apitchaya

กิตติกรรมประกาศ

โครงการทางจิตวิทยาฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความเมตตาของอาจารย์ ดร. อภิชนา ไชยวุฒิกรณ์วานิช ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ และท่านได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ แนวทางการทำโครงการวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่างๆในการทำโครงการวิจัย และตรวจแก้ไขงานของผู้วิจัยด้วยความเอาใจใส่ อีกทั้งยังคอยติดตามดูแลอย่างใกล้ชิดตั้งแต่เริ่มต้นโครงการทางจิตวิทยาชิ้นนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. อภิชนา ไชยวุฒิกรณ์วานิชเป็นอย่างสูงมาไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ หยกฟ้า อิศรานนท์ ที่ช่วยให้คำแนะนำปรึกษาในการทำโครงการทางจิตวิทยาฉบับนี้ ให้ความรู้ทางวิชาการและชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์แก่คณะผู้วิจัยมาโดยตลอด จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คุณกณิกนันต์ ศรีวัลลภ ที่ยินดีสละเวลาช่วยให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ผลการวิจัย และมอบความรู้ต่างๆเกี่ยวกับการใช้สถิติในการวิจัยแก่ผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ เป็นอย่างสูงที่คอยให้การสนับสนุน คอยให้กำลังใจ ความรัก ความห่วงใย และความช่วยเหลือตลอดการทำโครงการทางจิตวิทยาชิ้นนี้ จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อโครงการทางจิตวิทยาภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อโครงการทางจิตวิทยาภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	2
ทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ.....	8
ทฤษฎีเกี่ยวกับบริกร่วมเพศ.....	10
ทฤษฎีเกี่ยวกับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	20
สมมติฐานในวิจัยการวิจัย.....	21
ขอบเขตการวิจัย.....	21
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	22
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	22
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	22
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	22
บทที่ 2 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	24
ระเบียบวิธีวิจัย.....	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	24
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	24
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	25
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
การเก็บข้อมูล.....	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ผลการวิจัย.....	32
บทที่ 4 อภิปรายผลการวิจัย.....	47
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	54
รายการอ้างอิง.....	59
ภาคผนวก.....	60
ภาคผนวก ก.....	60
ภาคผนวก ข.....	69
ประวัติผู้ทำโครงการทางจิตวิทยา.....	74

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	33
2	รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรในงานวิจัยด้วย สถิติเชิงบรรยาย (N = 600).....	34
3	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชาย รักชาย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนทั้งสามประเภท.....	35
4	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชาย รักชาย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนทั้งสามประเภทด้วยวิธี ของ Bonferroni.....	36
5	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิง รักหญิงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนทั้งสามประเภท.....	37
6	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่เจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรัก หญิงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนทั้งสามประเภทด้วยวิธี ของ Bonferroni.....	38
7	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน (Peason 's Moment Correlation Coefficient).....	38
8	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ในการ ทำนาย (R^2) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายที่ปรับแก้ (Adjusted R^2) และการ ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R).....	39
9	แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน ค่าความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ t.....	40
10	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคู่รัก แบบชายรักชาย (HMM) ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียน ชายล้วนระยะเวลาล้านและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชาย ล้วนระยะเวลานาน.....	41
11	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน (Peason 's Moment Correlation Coefficient).....	42

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
12	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายที่ปรับแก้ (Adjusted R^2) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R).....	43
13	แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ t	43
14	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคูรักแบบหญิงรักหญิง (HFF) ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาด้านและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน.....	45
15	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	46

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โดยทั่วไปแล้ว คนเราจะมีความรักและมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลที่เป็นเพศตรงข้าม หรือที่เรียกว่า "รักต่างเพศ" (Heterosexual) แต่ก็มีคนจำนวนหนึ่งที่มีพฤติกรรมดังกล่าวแตกต่างออกไป คือ แทนที่จะรักบุคคลต่างเพศแต่กลับไปรักกับบุคคลที่มีเพศเดียวกับตน ซึ่งจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงก็ได้ หรือที่เราเรียกว่า "รักร่วมเพศ" (Homosexuality) (ธันนิกันต์, 2546)

เรื่องรักร่วมเพศมีมาแต่สมัยอดีตกาลแล้ว เช่น กรีก โรมัน และอียิปต์ (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม 2529: 83) ได้พบหลักฐานจากภาพวาด รูปปั้น ภาพแกะสลักซึ่งบ่งบอกถึงการรักร่วมเพศว่าเป็นเรื่องปกติ เป็นรสนิยมทางเพศส่วนบุคคล ซึ่งมีการศึกษาเรื่องรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย(สุวัฒน์ อาวีพรอค 2521: 354) รวมทั้งในสังคมไทยยังได้พบหลักฐานว่ารักร่วมเพศมาตั้งแต่สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น เช่น ร่องรอย จิตรกรรมฝาผนังในวัดคงคาราม จังหวัดราชบุรี ที่มีการเล่าถึงเรื่องราวรักร่วมเพศให้เห็นกันอยู่ทั่วไปในสังคม(ประนอม สโรชมาน 2524: 164) จากในวรรณกรรมต่างๆ ในยุคนั้นที่พูดถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศของหญิงสาววังในสมัยนั้นซึ่งถือเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจและรับไม่ได้ของสังคมในยุคนั้นจนได้ตราเป็นกฎหมายลงโทษผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ (อริน พินิจวรรัตน์ , 2527 อ้างถึงใน สุจิตรา อุสาหะ , 2534)ในสังคมสมัยนั้นทั้งกฎหมายและบรรทัดฐานทางสังคมที่ลงโทษผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นไปอย่างรุนแรงและเด็ดขาดที่มีบัญญัติอย่างชัดเจน กฎมณเฑียรบาล ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายตราสามดวง (กรมศิลปากร 2521 : 58) ในสมัยรัชกาลที่ 1 และกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 ในสมัยรัชกาลที่ 5 (วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ 2523 : 77-79) พบได้จากพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ ฉบับเจ้าพระยาทิพากรวงศ์ รัชกาลที่ 3 ที่มีข้าราชการที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและถูกประหารชีวิตในที่สุด(ถิรพันธ์ อนุวัช และ อนุสรณ์ บุญชิต 2529 : 41) ในศาสนาพุทธมีบันทึกไว้ในพระไตรปิฎกว่าผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าเป็นบุคคลห้ามบวช(สุชีพ ปุญญาภพ 2522 : 224) สำหรับในประเทศไทยได้มีหลักฐานทางศาสนาว่า ได้ปฏิเสธผู้มีความประพฤติรักร่วมเพศไว้ในพระไตรปิฎกว่าเป็นบุคคลห้ามบวช (สุชีพ ปุญญาภพ 2522 : 224) จึงสรุปได้ว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศในประวัติศาสตร์ไทยถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมที่น่ารังเกียจ อับยศ และเสื่อมเสีย ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ขัดต่อกฎหมายและบรรทัดฐานทางสังคม

ในเรื่องการยอมรับหรือปฏิเสธพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปมาขึ้นอยู่กับแต่ละยุคสมัย แต่ละสังคม และวัฒนธรรม อย่างเช่น ประเทศอียิปต์และกรีกโบราณไม่ถือว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องน่า

อับอาย (จุมพล สายสุนทร 2526: 60) และในญี่ปุ่นถือว่าเป็นสิ่งปกติและถือปฏิบัติกันในหมู่ชาวมุไร (ทิตโซติวัฒน์ตระกูล 2526: 1) ในสังคมตะวันตกที่นับถือศาสนาคริสต์ถือว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นความผิดและเป็นบาป (วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ 2529: 77) ในยุคสมัยของจักรพรรดิคอนสแตนตินถือว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องน่าเสื่อมเสีย โดยถือเอาเป็นความผิดอาญาอย่างหลายแรง ผู้ประพฤติดังกล่าวโทษโดยเผ่าทั้งเป็น (กิตติศักดิ์ ปรกติ 2526:88)

ในปัจจุบันพฤติกรรมรักร่วมเพศได้รับการยอมรับมากขึ้นในสังคม กลุ่มของเราจึงสนใจศึกษาเรื่องรักร่วมเพศ โดยศึกษาในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา เพราะเป็นกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีการปรับตัวทั้งด้านร่างกาย ความคิด และจิตใจ เพื่อพัฒนาตนเอง ค้นหาเอกลักษณ์แห่งตนและเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ฉะนั้นวัยรุ่นจึงเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของตนเองอย่างมาก อีกทั้งการต้องใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางสภาพสังคมยุคที่ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และวิทยาการมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้วัยรุ่นในฐานะที่เป็นสมาชิกในสังคมที่ต้องอยู่ในสภาพสังคมดังกล่าว อาจประสบกับการปรับตัวในหลายด้านพร้อมกัน ประกอบกับเด็กในช่วงวัยรุ่นนี้ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่โรงเรียน และสภาพเศรษฐกิจที่บีบรัดมากขึ้น ทำให้พ่อแม่อาจไม่มีเวลาในการอบรมสั่งสอนหรือใกล้ชิดลูกมากเท่ากับในอดีตจึงเป็นเหตุให้พ่อแม่และคนในสังคมได้ถ่ายโอนความรับผิดชอบไปให้กับโรงเรียนโดยไม่รู้ตัว โรงเรียนจึงทำหน้าที่แทนครอบครัว โดยมีความสำคัญเทียบเท่ากับครอบครัวที่สองของวัยรุ่น ดังนั้นโรงเรียนจึงมีอิทธิพลต่อการทำตามอย่างสังคมของเด็กวัยรุ่น เปรียบเสมือนสังคมที่ถูกสร้างขึ้นสำหรับเด็กและวัยรุ่น ส่งผลต่อพัฒนาการทางสังคมของวัยรุ่น จะเห็นได้ว่าโรงเรียนเป็นหน่วยของสังคมหน่วยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการทำให้วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมทำตามอย่างสังคม

ด้วยเหตุนี้ทางกลุ่มจึงมีความสนใจศึกษาเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชายและเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง โดยศึกษาในโรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนสหศึกษา โดยศึกษาในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งศึกษาถึงเจตคติที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมและระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นว่าส่งผลต่อเจตคติมากน้อยเพียงใด

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของคำว่าเจตคติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่าเป็นท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือที่ตรงกับคำศัพท์ในภาษาอังกฤษว่า Attitude นอกจากนี้เจตคดียังเป็นที่สนใจและมีผู้ให้คำจำกัดความไว้หลายท่านตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันดังนี้

Allport (1935) ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่าเป็นสภาวะความพร้อมทางจิตหรือประสาทซึ่งเป็นแรงกำหนดทิศทางปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อสิ่งของหรือสถานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้นสภาวะความพร้อมนี้สามารถเกิดได้จากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลต่อมา

Thurstone (1967) ให้ความหมายทางเจตคติไว้ว่าเป็นเรื่องของความชอบหรือไม่ชอบเป็นความคิดเห็นความเชื่อมั่นที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเจตคตินั้นสามารถวัดได้ในรูปแบบของความคิดเห็นหรือว่าการแสดงออกทางภาษาได้

Zimbardo และ Ebbesen (1969) กล่าวว่าเจตคติเป็นแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกในวิธีที่สอง คล้องกับความคิดและความรู้สึกของเขา

Hilgard (1975) กล่าวว่าเจตคติหมายถึงพฤติกรรมหรือความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือต่อแนวความคิดใดแนวความคิดหนึ่งในทางเข้าหาหรือห่างออกและเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองไปทางเอนเอียงที่จะไปในลักษณะเดิมเมื่อพบกับสิ่งดังกล่าวขึ้นอีก

Kendler (1974) กล่าวว่าเจตคติคือความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคมครอบครัวหรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางที่จะสนับสนุนหรือต่อต้านประสบการณ์บางอย่างบุคคลสถาบันหรือแนวคิดบางอย่างการแสดงออกของเจตคติแบ่งเป็นพฤติกรรมใหญ่ 2 ลักษณะคือในลักษณะพึงพอใจหรือเรียกเจตคติทางบวกและแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจหรือเรียกว่าเจตคติทางลบและเมื่อเกิดเจตคติขึ้นแล้วก็จะมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

องค์ประกอบของเจตคติ

มีนักจิตวิทยาจำนวนหนึ่ง (Triandis, 1971 และ Zimbardo, Ebbesen, and Maslacin, 1977) เสนอว่า เจตคติประกอบด้วย 3 องค์ประกอบซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องของเจตคติที่มีสามองค์ประกอบนั้นได้มีพื้นฐานความคิดเดิมมาจากเพลโต (ธีระพร อูวรรณโณ, 2535) โดยทั้งสามองค์ประกอบ ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านการรู้การคิด (Cognitive component) เป็นองค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ ความคิดความเชื่อการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งของบุคคลหรือสภาพการณ์ต่างๆทางสังคมเป็นด้านที่คนเราใช้ในการพิจารณาตัดสินสิ่งต่างๆรอบตัวว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดีชอบหรือไม่ชอบและมักมีความเชื่ออย่างถาวรและคงทน

ต่อสิ่งนั้นเช่นบุคคลมีความรู้หรือความเชื่อว่าเป็นดีก็จะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้นแต่ถ้ามีความเชื่อมาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดีก็จะมีเจตคติต่อสิ่งนั้นไม่ดีด้วย

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกที่มีอารมณ์เกี่ยวข้องกับด้วยซึ่งเป็นผลมาจากการประเมินของบุคคลนั้นคือหากบุคคลมีความรู้สึกรักหรือชอบพอบุคคลใดหรือสิ่งใดก็จะช่วยให้เกิดเจตคติที่ดีต่อบุคคลนั้นหรือสิ่งนั้นหากถ้ามีความรู้สึกไม่ดีต่อบุคคลหรือสิ่งใดก็จะทำให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อบุคคลนั้นหรือสิ่งนั้นซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 ความรู้สึกทางบวก คือ ความรู้สึกพึงพอใจ เช่น การเห็นด้วยยอมรับยินดีเห็นอกเห็นใจ เป็นต้น

2.2 ความรู้สึกทางลบ คือ ความรู้สึกไม่พึงพอใจ เช่น ความขยะแขยงรังเกียจรำคาญไม่ชอบ เป็นต้น

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral) คือพฤติกรรมภายนอกที่บุคคลแสดงออกมาโดยตรงซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางด้านความรู้ความคิดความรู้สึกดังนั้นองค์ประกอบด้านนี้จึงสามารถสะท้อนถึงเจตคติของบุคคลได้โดยการแสดงออกของพฤติกรรมแบ่งได้แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ (Newcomb, 1954) ดังนี้

3.1 เจตคติทางบวก (Positive Attitude) คือเมื่อบุคคลมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความชอบพึงพอใจซึ่งจะทำให้บุคคลต้องการกระทำหรือได้มาหรือได้เข้าใกล้สิ่งนั้น

3.2 เจตคติทางลบ (Negative Attitude) คือเมื่อบุคคลมีพฤติกรรมแสดงออกถึงความไม่ชอบไม่พึงพอใจไม่เห็นด้วยซึ่งทำให้บุคคลเบื่อหน่ายหรือต้องการหนีออกห่างจากสิ่งนั้น

ลักษณะของเจตคติ

Scott (1968) ได้กล่าวถึงเจตคติไว้ 3 ประการดังนี้

1. ทิศทางของเจตคติ (Direction) หมายถึงทิศทางการประเมินคืออารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นนำไปสู่การแสดงออกของเจตคติซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ทิศทาง

1.1 เจตคติทางบวก (Positive) เป็นแนวโน้มทางอารมณ์ที่แสดงออกไปในทางที่ชอบพึงพอใจคล้อยตามและเห็นด้วยซึ่งมีผลทำให้บุคคลแสดงออกในทางที่ดีต่อสิ่งนั้น

1.2 เจตคติทางลบ (Negative) เป็นแนวโน้มทางอารมณ์ที่แสดงออกไปในทางที่ไม่ชอบเกลียดต่อต้านเบื่อหน่ายต้องการหนีจากสถานการณ์นั้นซึ่งมีผลทำให้บุคคลแสดงออกในทางที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. ระดับของเจตคติ (Magnitude) หมายถึง ระดับในเจตคติของบุคคลนั้นขึ้นกับความรู้สึกที่มีต่อ

สิ่งหนึ่งของบุคคลนั้นว่าอยู่ในระดับลึกหรือว่าผิวเผินเพียง หากบุคคลมีเจตคติต่อสิ่งหนึ่งในระดับลึกนั้น เจตคตินั้นจะคงทนอยู่ ถาวรและเปลี่ยนแปลงยากในทางตรงกันข้าม หากการที่บุคคลนั้นมีความรู้สึกต่อสิ่งนั้นเพียงเล็กน้อย ผิวเผิน เจตคตินั้นจะง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงไม่มีความคงที่

3. ความเข้มของเจตคติ (Intensity) หมายถึง ปริมาณของความรู้สึกหรือความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งปรากฏในรูปของความรู้สึกต่อสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด

นอกจากนี้ Nunnally (1969) ได้กล่าวถึงเจตคติว่ามีลักษณะ 3 ประการไว้ดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือ เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวบุคคลนั้นมาแต่กำเนิด

2. เจตคติเป็นสภาวะทางจิตที่มีอิทธิพลต่อการคิดและการกระทำของบุคคลเป็นอันมาก เพราะเจตคติเป็นส่วนประกอบที่กำหนดแนวทางไว้ว่า ถ้าบุคคลได้ประสบกับสิ่งใดแล้ว บุคคลนั้นจะมีท่าทีต่อสิ่งนั้นๆ ในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง

3. เจตคติเป็นสภาวะทางจิตที่มีแนวโน้มค่อนข้างจะถาวร ด้วยเหตุผลที่ว่าแต่ละบุคคลต่างสะสมประสบการณ์ การรับรู้และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลมามาก อย่างไรก็ตามเจตคติสามารถเปลี่ยนได้ด้วยอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้

การเกิดของเจตคติ

Triandis (1971) ได้กล่าวถึงการเกิดเจตคติไว้ 3 ด้านดังนี้

1. การเกิดเจตคติในด้านความรู้สึก (The formation of the cognitive component)

เนื่องจากการที่แต่ละบุคคลมีเหตุการณ์ที่ต้องรับรู้มากมาย เป็นเหตุให้สมองไม่สามารถจะจดจำหรือตอบได้ ข้อมูลทั้งหมดที่ผ่านเข้ามาได้ทั้งหมด จึงจำเป็นต้องจัดหมวดหมู่ของข้อมูลเพื่อช่วยในการรับรู้ของบุคคล นอกจากนี้ยังรวมถึงการรวมถึงการเลือกรับข้อมูล การพิจารณาหรือมีอคติในการรับรู้ ตลอดจนการให้ความสำคัญเฉพาะลักษณะเด่นบางอย่างของสิ่งเร้าด้วย

2. การเกิดเจตคติด้านความรู้สึก (The formation of the affect component)

องค์ประกอบของการเกิดเจตคติด้านความรู้สึกนั้นประกอบไปด้วย ความรู้สึกทางบวก และความรู้สึกทางลบ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านความรู้ความคิด กล่าวคือ เมื่อได้ดีความสิ่งเร้าต่างๆ ในทิศทางใด บุคคลจะมีอารมณ์หรือความรู้สึกไปในทิศทางเดียวกับการตีความนั้น นอกจากนี้ อาจเกิดขึ้นได้โดยองค์การวางเงื่อนไขด้วยการให้รางวัลและการลงโทษ รวมทั้งความคุ้นเคยกันเช่น บุคคลที่พบเห็นกันเป็นประจำย่อมเกิดความคุ้นเคยกันมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. การเกิดเจตคติด้านพฤติกรรม (The formation of the Behavioral component) การเกิดเจตคติ ด้านนี้เป็นผลมาจากบรรทัดฐานทางสังคมเป็นตัวกำหนด เนื่องจากบรรทัดฐานของสังคมเป็นสิ่งที่ควบคุม พฤติกรรมของบุคคลว่าต้องทำอะไรที่สังคมเห็นว่าถูกต้องหรือไม่ทำในสิ่งที่สังคมไม่เห็นว่าไม่ถูกต้อง โดย เจตคติด้านพฤติกรรมนั้นจะแตกต่างออกไปตามวัฒนธรรมของกลุ่มนั้นๆ เพราะวัฒนธรรมของกลุ่มที่ ต่างกันจะมีบรรทัดฐานที่ต่างกันออกไป

สรุปได้ว่า เจตคติของแต่ละบุคคลเกิดจากการเรียนรู้ที่เริ่มพัฒนาตั้งแต่วัยทารกไปจนถึงตลอดชีวิต ซึ่งเจตคติอาจเกิดในช่วงเวลาแตกต่างกัน บางอย่างอาจเกิดในวัยเด็กและเจตคติบางอย่างจะไม่เกิดขึ้นถ้า ยังไม่ถึงวัยผู้ใหญ่

แหล่งการเรียนรู้เจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) ได้กล่าวว่าเจตคติเกิดจากการเรียนรู้จากแหล่งที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific experiences) ทิศทางการมีเจตคติต่อสิ่งใดนั้น ขึ้นอยู่กับ การที่บุคคลเคยมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งมาก่อน
2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication) การที่บุคคลได้ติดต่อกับผู้อื่นนั้นทำให้บุคคล ได้รับข้อมูลข่าวสารจากบุคคลนั้น ซึ่งข้อมูลข่าวสารนี้มีอิทธิพลต่อเจตคติของคนได้
3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Model) บุคคลเกิดเจตคติบางอย่างจากการเลียนแบบบุคคลอื่น การ เลียนแบบนี้เริ่มจากการสังเกตว่าบุคคลอื่นมีแนวปฏิบัติอย่างไร ทำให้เขาตีความหมายของการปฏิบัติเป็น ความเชื่อหรือเจตคติของตนโดยได้รับอิทธิพลจากบุคคลเหล่านั้น โดยเฉพาะถ้าบุคคลนั้นเป็นบุคคลที่มีบารมี เป็นที่เคารพหรือมีความสนิทสนมกับตน
4. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) บุคคลเกิดเจตคติหลายๆ อย่างจาก สถาบัน เช่น บ้าน โรงเรียน ศาสนา องค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ซึ่งสถาบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่มาและช่วย สนับสนุนให้เกิดเจตคติได้

ดังนั้นเจตคติจะเกิดจากการเรียนรู้จากแหล่งที่สำคัญหลายด้านเช่น ประสบการณ์เฉพาะอย่าง การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น จากนั้นสิ่งที่เป็นแบบอย่างและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน

การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

Triandis (1971) กล่าวว่าเจตคติของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งมีสาเหตุมาจากหลาย

ประการดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงเจตคติด้านความรู้ความคิด เกิดจากการที่บุคคลได้รับข้อมูลใหม่ทั้งจากการผ่านบุคคลหรือผ่านสื่ออื่น การเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบด้านความรู้ความคิดนั้นจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนองค์ประกอบด้านความรู้สึกและพฤติกรรมด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากว่า ทั้ง 3 องค์ประกอบนี้มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน

2. การเปลี่ยนแปลงเจตคติด้านความรู้สึก ซึ่งเกิดจากการได้รับประสบการณ์ที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจหรือการได้รับประสบการณ์ที่กระทบกระเทือนจิตใจ เป็นต้น

3. การเปลี่ยนแปลงเจตคติด้านพฤติกรรม การเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับบรรทัดฐานของสังคมหากเปลี่ยนแปลงไปเจตคติด้านนี้ก็เปลี่ยนแปลงตาม หรืออีกประการหนึ่งคือการเปลี่ยนเจตคตินี้มีผลมาจากการที่ถูกบังคับ ให้กระทำในสิ่งตรงข้ามกับพฤติกรรมเดิมที่ทำอยู่

นอกจากนี้ Kelman(1967 อ้างถึงใน วรรณัญ กุลติลก, 2541) ได้รายงานถึงกระบวนการการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ซึ่งเสนอโดย Kelman นั้นได้แบ่งออกเป็น 3 ประการ คือ

1. การยินยอม (Compliance) การที่บุคคลจะเปลี่ยนเจตคติโดยความยินยอมนั้นหมายถึงว่า บุคคลยอมรับสิ่งสิ่งที่มีอิทธิพลต่อตัวเขา และมุ่งหวังจะได้รับความพอใจจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลนั้น ซึ่งหมายถึง การที่บุคคลกระทำตามสิ่งที่อยากให้เขากระทำนั้นไม่ใช่เพราะว่าบุคคลนั้นเห็นด้วยกับสิ่งนั้น แต่เป็นเพราะว่า เขาคาดหวังที่จะได้รับการยอมรับหรือว่าแรงเสริมตัวอื่นๆ จากผู้อื่นในการเห็นด้วย ดังนั้นแรงผลักดันที่จะทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงเจตคติได้นั้นขึ้นอยู่กับปริมาณความเข้มข้นของแรงเสริมหรือการลงโทษที่บุคคลนั้นจะได้รับ

2. การถอดแบบ (Identification) การที่บุคคลจะเกิดพฤติกรรมถอดแบบนั้น เนื่องจากบุคคลได้ยอมรับสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น ซึ่งการยอมรับนี้เป็นผลมาจาก การที่บุคคลได้ต้องการจะสร้างสัมพันธที่ดี หรือต้องการความพึงพอใจระหว่างตนเองกับผู้อื่นจากการถอดแบบนี้ การที่เจตคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่ทำให้เกิดการถอดแบบ การถอดแบบเป็นการบวนการเปลี่ยนแปลงเจตคติ โดยตัวผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความน่าสนใจของบุคคลต่อสิ่งเร้า นั้น การถอดแบบจึงขึ้นอยู่กับพลัง (Power) ของผู้ส่งสาร บุคคลจะรับเอาบทบาททั้งหมดของคนอื่น มาเป็นของตนเอง หรือแลกเปลี่ยนบทบาทซึ่งกันและกัน บุคคลจะเชื่อในสิ่งตัวเองถอดแบบแต่ไม่รวมถึงเนื้อหาและรายละเอียดในการถอดแบบ

3. ความต้องการที่อยากจะเปลี่ยน (Internalization) การที่บุคคลจะเปลี่ยนเจตคติโดยเกิดจากความ ต้องการอยากจะเปลี่ยนเองนั้น เกิดจากการที่บุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่าตัวเองและสิ่งนั้น ตรงกับความ ต้องการภายในค่านิยมของบุคคลนั้น พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในลักษณะนี้สองคล้องกับค่านิยม เดิมที่บุคคลมีอยู่ ความพึงพอใจที่ได้จะขึ้นอยู่กับเนื้อหารายละเอียดของพฤติกรรมนั้นๆ การเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติทั้งสิ้นถ้าความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมถูกกระทบไม่ว่าจะใน ระดับใดก็ตาม

ทั้งนี้หากพิจารณาถึงกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติแล้ว จะเห็นได้ว่าสิ่งเร้าหรือ สิ่งกระตุ้นมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคล ดังนั้นสิ่งต่างๆ ที่มนุษย์มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะ เป็นบุคคล สถาบันหรือสื่อมวลชนล้วนมีส่วนและแรงจูงใจให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ไม่มากนักน้อย แต่ทั้งนี้สิ่งเร้าที่เข้ามากระตุ้นนั้นต้องมีความสอดคล้องกับประสบการณ์และค่านิยมเดิมของแต่ละบุคคล ด้วยเช่นกัน (วรวิญญู กุลดิลก, 2541)

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับเจตคติ

ทฤษฎีการตัดสินใจทางสังคม (Social Judgments Theory)

Sherif and Hovland (1961) ได้กล่าวถึงเจตคติว่าสัมพันธ์กับบรรทัดฐานของสังคมและเกี่ยวข้องกับตนเอง (Ego-involvement) ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้มีอยู่ 2 ขั้นตอนคือ

1. การตัดสินใจว่าจะยอมรับ (Acceptance) หรือปฏิเสธ (rejection) ข้อมูลที่ได้รับ
2. การเปลี่ยนเจตคติหรือการคงเจตคติเดิมไว้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายหลังจากตัดสินใจแล้วว่า จะยอมรับหรือปฏิเสธ

การเปลี่ยนเจตคตินั้น Sherif and Hovland(1961)ได้กล่าวไว้ว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้

1. ความขัดแย้งระหว่างเจตคติเดิมกับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ จะมีผลต่อเจตคติใน 2 ลักษณะคือ ถ้าเจตคติเดิมใกล้เคียงหรือขัดแย้งกับข้อมูลใหม่น้อย บุคคลจะเปลี่ยนเจตคติไปตามข้อมูลใหม่นั้น (assimilation) แต่ถ้าเจตคติเดิมห่างไกลหรือขัดแย้งกับข้อมูลใหม่อย่างมาก บุคคลจะคงเจตคติเดิมหรือไม่ยอมเปลี่ยนเจตคติตามข้อมูลใหม่นั้น (content)
2. การยอมรับและการปฏิเสธของแต่ละบุคคล ถ้าบุคคลมีการยอมรับข้อมูลที่เข้ามาใหม่มากก็จะ

ง่ายต่อการเปลี่ยนเจตคติ แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลไม่ยอมรับหรือปฏิเสธข้อมูลใหม่บุคคลจะคงเจตคติเดิมของตนไว้

3. ความเกี่ยวข้องกับตนเองมี 2 ลักษณะ คือ ถ้าข้อมูลใหม่แตกต่างจากเจตคติเดิมและเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวเองมากบุคคลจะไม่ยอมรับข้อมูลที่แตกต่างนั้น แต่ถ้าข้อมูลใหม่ที่บุคคลได้รับนั้นแตกต่างจากเจตคติเดิมไม่มากและเป็นข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวเอง บุคคลจะยอมรับหรือเปลี่ยนแปลงเจตคติมากกว่า

4. ความชัดเจนของข้อมูล ถ้าข้อมูลที่ได้มีความไม่ชัดเจน คลุมเครือ กำกวม การยอมรับและเปลี่ยนแปลงเจตคติจะเกิดขึ้นได้ยาก

นอกจากปัจจัยดังกล่าวแล้วนั้น Sheriff and Hovland (1961) ยังกล่าวว่ามีปัจจัยอื่นๆที่สำคัญอีก เช่น ความคุ้นเคยกับข้อมูล ความน่าสนใจของข้อมูล ความน่าเชื่อถือของข้อมูล

จากที่ได้กล่าวมานั้นพอสรุปได้ว่า ทฤษฎีการตัดสินใจทางสังคมนั้นเน้นการสร้างสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของบุคคลกับบรรทัดฐานของสังคม การยอมรับหรือปฏิเสธข้อมูล รวมทั้งความเกี่ยวข้องของข้อมูลกับตนเอง

แนวคิดของทฤษฎีการตัดสินใจทางสังคมต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

กระบวนการในการปรับตัวของบุคคลเกิดจากเจตคติของบุคคลที่มีสิ่งแวดล้อม ซึ่งกระบวนการในการเปลี่ยนเจตคตินั้นมี 2 ขั้นตอน ตามที่Sherif and Hovland(1961) ได้กล่าวไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 บุคคลจะตัดสินใจและวิเคราะห์ข้อมูลที่เข้ามาใหม่ โดยนำความรู้หรือข้อมูลข่าวสารเดิมที่บุคคลมีอยู่หรือเคยได้รับมา เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเปลี่ยนเจตคติ

ขั้นตอนที่ 2 เจตคติจะเกิดขึ้นหลังจากบุคคลได้ตัดสินใจหรือวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว การที่เจตคติจะเปลี่ยนไปมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความแตกต่างของข้อมูลใหม่กับข้อมูลเดิมที่บุคคลนั้นมีอยู่เดิม กล่าวคือองค์ประกอบภายในของบุคคลซึ่งได้แก่ ภาวะการสนใจ การเรียนรู้เจตคติ และองค์ประกอบทางสังคม ซึ่งได้แก่ การเรียนรู้หรือการสอน บุคลิกลักษณะบางอย่างที่สังคมกำหนด สิ่งเหล่านี้มีผลต่อการพิจารณาหรือตัดสินใจเปลี่ยนเจตคติ นอกจากนี้ความคิดเห็นที่มีอยู่เดิมของบุคคลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะเป็นข้อมูลที่สำคัญในการที่บุคคลจะนำมาพิจารณาร่วมกันกับข้อมูลใหม่ เพื่อการเปลี่ยนเจตคติด้วย

ซึ่งในที่นี้ Shrrif and Hovland (1961) ได้กล่าวเพิ่มเติมในเรื่องของการแบ่งขอบเขตของเจตคติออกเป็นดังนี้

- 1.การยอมรับ (Acceptance)
- 2.การปฏิเสธ (Rejection)

3. การไม่ตัดสินใจ (Noncommitment)

บุคคลนั้นต้องอาศัยการประเมิน(Evaluation) หรือการพิจารณาตัดสินใจ (Judgment) เพื่อใช้ในการตัดสินใจว่าความคิดเห็นของตนเองนั้นอยู่ในประเภทใดกล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความสมัครใจที่จะเห็นด้วยกับข้อความใดแสดงว่าบุคคลยอมรับ ความคิดเห็นนั้น แต่ในทางกลับกันถ้าบุคคลไม่เห็นด้วยกับข้อความใดแสดงว่าเขาไม่ยอมรับ และถ้าบุคคลนั้นไม่แน่ใจ หรือไม่มีความคิดเห็นกับสิ่งนั้นแสดงว่าบุคคลนั้นอยู่ในสถานะที่ไม่มีการตัดสินใจในการยอมรับหรือไม่ยอมรับ

แนวความคิดเกี่ยวกับรักร่วมเพศ

ความหมายของรักร่วมเพศ

โดยปกติมนุษย์หรือแม้แต่สัตว์ย่อมมีความรักและมีความสุขทางเพศกับเพศตรงข้าม เช่น ผู้หญิงรักผู้ชาย หรือในทางกลับกัน ซึ่งสังคมถือว่าความสัมพันธ์ต่างเพศเป็นสิ่งปกติ เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป พวกรักร่วมเพศนี้เรียกว่า "Heterosexuality" แต่ก็มีบ้างที่มีพฤติกรรมนอกเหนือจากนี้ คือหันเหไปรักคนเพศเดียวกับตน ซึ่งเรียกว่า "รักร่วมเพศ"

รักร่วมเพศ (Homosexuality) หมายถึง การมีความสุขทางเพศกับคนที่เป็นเพศเดียวกัน ซึ่งไม่ได้หมายถึงการปฏิบัติภารกิจเสมอไป ตามที่คนทั่วไปเข้าใจ แต่อาจเป็นความพึงพอใจที่หยุดตรงแค่นั้น ใกล้เคียง พุดคุย หรือสัมผัส แต่ต้องกับคนที่ตนเองรักชอบเท่านั้น สรุปว่า ถ้าผู้ใดรู้สึกทางเพศกับเพศเดียวกันไม่ว่าจะเป็นขั้นมากหรือขั้นน้อย เช่นที่กล่าวมาแล้ว ถือว่าเป็นรักร่วมเพศ

รักร่วมเพศแบ่งออกเป็น 2 แบบด้วยกัน คือ

1. Male Homosexuality คือ รักร่วมเพศชาย มีคำหลายคำใช้เรียกเพศที่3นี้ คำที่ใช้เรียกอย่างเป็นทางการคือเกย์กับโฮโมเซ็กชวล เกย์แบ่งออกเป็น3 กลุ่ม คือ

- เกย์คิง เป็นเกย์ที่เล่นบทบาทเป็นชายมากกว่าหญิง พุดอีกอย่างหนึ่งก็คือ เมื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศ มักชอบทำตัวเป็นผู้ชายกับคู่ของตน

- เกย์ควีน เป็นเกย์ที่สามารถเล่นได้ 2 บทบาท เช่น เกย์คิง แต่ถนัดบทบาทหญิงมากกว่า มีความเข้าใจผิดอยู่ว่า ขึ้นชื่อว่า เกย์ควีนแล้วจะต้องนุ่มนวล กระตุงกระดิงเหมือนผู้หญิง จริงแล้วประเภทผู้ชายสามศอกก็อาจเป็นเกย์ประเภทนี้ได้

- เกย์ลูกผสม พวกนี้มีพฤติกรรมแบ่งครึ่ง กล่าวคือ ถ้าติดชายให้กับใจชายแท้หรือชายเทียม เช่น เกย์คิง ก็จะยอมเป็นผู้หญิงให้คู่ขา ในทางกลับกัน ถ้าไปเจอเกย์ควีนซึ่งยอมตกลงปลงใจด้วย ก็จะทำหน้าที่เป็นผู้ชายให้กับเกย์ควีนได้

รวมสรุปว่า ไม่มีการแบ่งแยกบทบาทหญิงชายเด็ดขาดในหมู่เกย์ แล้วแต่ว่าจะมีสนิยมหนักไปทางใดหรือทั้ง 2 ด้าน

2. Female Homosexuality คือ รักร่วมเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างจากเกย์ หรือชอบเพศเดียวกัน มีสมณานามเป็นทางการว่า เลสเบียน เมื่อเปรียบเทียบกับรักร่วมเพศชายหรือเกย์ ปรากฏว่ามีอัตราการหายขาดจากการชอบเพศเดียวกันสูงกว่า (ทิวน์นัท อนุวัช และ อนุสรณ์ บุญชิต 2529 : 3-4)

สาเหตุการเป็นรักร่วมเพศ

ในปัจจุบันยังมีการถกเถียงเรื่องสาเหตุการเป็นรักร่วมเพศอย่างไม่มีที่สิ้นสุด แต่ก็มีประเด็นที่สำคัญๆ ที่กล่าวว่าสาเหตุที่แท้จริงของการเป็นรักร่วมเพศอยู่ 3 ประเด็นคือ การขาดดุลทางฮอร์โมน สิ่งแวดล้อม และครอบครัว

1. การขาดดุลทางด้านฮอร์โมน

การวิจัยก่อน ๆ มักจะกล่าวว่าการเป็นรักร่วมเพศเป็นผลอันเนื่องมาจากสัดส่วนที่ผิดปกติระหว่าง androgen (ซึ่งเป็นฮอร์โมนเพศชาย) และ estrogen (ซึ่งเป็นฮอร์โมนเพศหญิง) แต่การศึกษาพิจารณาต่อมา ไม่สามารถจะยืนยันข้อกล่าวเดิมได้ (Coleman and Broen 1974 : 488)

อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยคนที่ เป็นโรค Klinefelter's syndrome พบว่า ร่างกายมีฮอร์โมนเพศผิดปกติ ซึ่งเป็นเหตุให้คนป่วยเกิดความรู้สึกผิดเพี้ยนได้ หญิงอยากเป็นชายหรือชายอยากเป็นหญิง แม้แต่ผู้หญิงที่ทานยาบางประเภทระหว่างตัวเองตั้งท้องนั้น ยาอาจไม่ทำปฏิกิริยาบางอย่างในร่างกาย จนเป็นผลทำให้ลูกกลายเป็นรักร่วมเพศได้

และคู่แฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน ถ้าคนหนึ่งเป็นโฮโมเซ็กชวล อีกคนหนึ่งมีโอกาสเป็นด้วยได้ เพราะอุปนิสัยใจคอคู่แฝดไม่แตกต่างจากกัน แต่หากเป็นคู่แฝดที่เกิดจากไข่คนละใบแล้ว ถ้าคนหนึ่งเป็น อีกคนหนึ่งมักจะรอดตัวไป ไม่จำเป็นต้องเป็นด้วย อย่างไรก็ตาม กรณีนี้ยังมีข้อถกเถียงอยู่ค่อนข้างมาก และยังหาข้อสรุปไม่ได้

กล่าวโดยสรุปแล้ว ถึงแม้ฮอร์โมนเป็นตัวการให้เกิดความสำนึกทางเพศผันแปรได้ แต่ก็ยังเป็นเปอร์เซ็นต์น้อยเมื่อเทียบกับปัจจัยอื่น

2. สิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมประการหนึ่งที่มีส่วนผลักดันให้คนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ คือ สถาบันที่แบ่งแยกหญิงออกจากกัน เช่น โรงเรียนประจำ คุก หรือกองทัพ ซึ่งมีผลทำให้บางคนหาทางออกความต้องการทางเพศ ด้วยการมีเพศสัมพันธ์รักร่วมเพศ ในบางคนที่ไม่มีพื้นฐานการเป็นรักร่วมเพศ เมื่อพ้นจาสภาพแวดล้อม เช่นนั้นก็กลับคืนเข้าสู่สภาพปกติ คือ มีความรักต่างเพศ แต่มีจำนวนไม่น้อยที่กลายเป็นรักร่วมเพศอย่างถาวร

สภาพของสังคมอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดรักร่วมเพศได้ เช่น การเกิดบาร์เกย์ อันเป็นแหล่งชุมนุมรักร่วมเพศ และเป็นผลให้เกิดรักร่วมเพศมากขึ้น โดยเฉพาะพวกที่เริ่มต้นจะใช้ชีวิตด้วยหนุ่มสาวของตน (ประนอม สโรชมาน 2524: 170)

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่เกี่ยวกับสภาพจิตใจของบุคคลด้วย คือ ในระยะวัยรุ่นจะรักสวยรักงาม รักงาม อยากรับอภิสระ อารมณ์รุนแรง และติดกลุ่มมากกว่าครอบครัว ในระยะนี้ร่างกายจะมีพัฒนาการอย่างมากเช่นกัน โดยเฉพาะบรรดาต่อมเพศซึ่งจะเริ่มทำหน้าที่ต่าง ๆ สังเกตได้จากลักษณะภายนอก คือ เด็กหญิงเริ่มมีหน้าอก ประจำเดือน ส่วนเด็กชายจะมีหนวดเครา เสียงแตก และประการสำคัญคือ มีความต้องการทางเพศสูง ด้วยเหตุนี้เองจึงนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน และเพศตรงข้ามได้ง่าย แล้วแต่ว่าเขาจะมีโอกาสในเพศใด และถ้าได้มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันแล้ว ไม่ว่าจะเต็มใจหรือไม่ก็ตาม ความสัมพันธ์นั้นจะเป็นสิ่งตอกย้ำให้รักร่วมเพศฝังรากลึกยิ่งขึ้น

นอกจากประสบการณ์ทางเพศที่เป็นสิ่งตอกย้ำให้ฝังรากลึกด้านเจตคติแล้ว สื่อมวลชนต่าง ๆ ก็มีส่วนในการตอกย้ำเช่นกัน เนื้อหานิตยสารหลายฉบับที่มีเรื่องเกี่ยวกับเกย์ วางอวดโฉมอยู่ตามแผงหนังสือทั่วไป การประโคมข่าวของหนังสือพิมพ์บางฉบับ หรือวิทยุ โทรทัศน์ เพื่อผลโฆษณาภาพยนตร์ ซึ่งมีดารารู้กันอยู่ว่าเป็นเกย์ และเลสเบียนอย่างเอิกเกริก ซึ่งเปรียบเสมือนการชี้โพรงให้กระรอกกับวัยรุ่น เกย์ และเลสเบียนไม่ใช่สิ่งที่เป็นไปอย่างโดดๆ แต่เป็นผลผลิตอันซับซ้อนของสังคม ตั้งแต่หน่วยเล็กจนถึงหน่วยใหญ่ และการผลิตนี้ก็ได้คู่ลงกับคุณภาพอย่างที่มีนควรจะเป็น

3. ครอบครัว

ดังที่ได้กล่าวในตอนต้นแล้วว่า ปัจจัยที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นสาเหตุการเกิดรักร่วมเพศได้ ได้แก่ ภาวะทางร่างกาย หรือฮอร์โมน สิ่งแวดล้อม และครอบครัว ซึ่งสองปัจจัยแรกได้กล่าวถึงโดยสังเขปแล้ว เหลือเพียงปัจจัยที่สาม คือ ครอบครัว ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญ และได้รับการกล่าวขวัญจากผู้รู้ว่าเป็นสาเหตุอันแท้จริงของรักร่วมเพศ เพราะครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่สร้างความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับมนุษย์ โดยทั่วไปครอบครัวจะเป็นตัวแทนการควบคุมทางสังคมที่สำคัญ ครอบครัวเป็นสถาบันเบื้องต้นที่หล่อหลอมพฤติกรรม ตลอดจนจนอบรมสั่งสอนสมาชิกให้รู้และเคารพกฎเกณฑ์ บรรทัดฐานต่างๆ ของสังคม และควบคุมพฤติกรรมบางอย่างของมนุษย์ให้เป็นไปตามกำหนดของสังคม

ดร.แจ๊คเกอลีน บรู๊คเกอร์ ได้ศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศและได้สรุปแนวโน้มที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศอันเป็นสาเหตุมาจากครอบครัวในลักษณะต่อไปนี้คือ (รศ.พญ.วันเพ็ญ บุญประกอบ 2526 : 60)

3.1 ในด้านการเลี้ยงดูจะเป็นแบบปกป้องมากเกินไป ได้รับการทนุถนอมมากเกินไปจากแม่ เนื่องจากพ่อของเด็กมักจะดู เจ้าระเบียบและห่างเหินลูก ซึ่งจะมีผลต่อเด็กที่หัวอ่อน และยอมทำตามพ่อ ทำให้เกิดความเกรงกลัว และหันมาใกล้ชิดแม่

3.2 เด็กที่เติบโตมาในครอบครัวที่พ่อแม่มีบทบาทและบุคลิกไม่เหมาะสมกับเพศของตน เช่น พ่อทำงานบ้าน เลี้ยงดูลูก ให้แม่ไปทำงานนอกบ้าน

3.3 พ่อแม่ต้องการให้ลูกเป็นเพศตรงข้าม เช่น พ่อแม่อยากได้ลูกเป็นผู้หญิง หรือแสดงท่าทีบ่งถึงความต้องการอยากได้ลูกเป็นผู้หญิง เด็กก็จะทำตัวให้เป็นเพศตรงข้ามเพื่อให้เป็นที่รักของพ่อแม่

3.4 เด็กที่ครอบครัวแตกแยก ไม่ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัว อาจจะมีปัญหาในการคบเพื่อน เด็กมักจะเศร้าแล้วก็มาพบกับผู้ที่ให้ความสุขแก่เขา และเสนอความสุขทางเพศจนทำให้เด็กพอใจ

3.5 การที่แม่เกี่ยวข้องกับใกล้ชิดลูกคนเดียวมากเกินไป ย่อมมีโอกาสทำให้ลูกชายเป็นรักร่วมเพศ กล่าวคือ เด็กในวัย 3-4 ปี โดยปกติย่อมมีความต้องการความอบอุ่น และความใกล้ชิดจากแม่ สิ่งนี้เป็นแรงเสริมในการพัฒนาความสนใจในเพศตรงข้าม ถ้ารักแม่มากเกินไปก็จะทำให้เกิดปมอติปุล (Oedipus Complex) ซึ่งหมายถึงความต้องการของเด็กชายที่จะแข็งแกร่งกว่าพ่อ และมีอำนาจเหนือพ่อเขา ต้องการเป็นเจ้าของแม่ หรือความต้องการของเด็กผู้หญิงที่จะเด่นและดีกว่าแม่เพื่อให้พ่อรักเขาแทนแม่ ในกรณีลูกชายยิ่งแม่ส่งเสริมให้ลูกเรียกร้องสิ่งที่เขาพอใจได้จากการแสดงเป็นเจ้าของแม่ ก็จะก่อให้เกิดปัญหามากขึ้น เนื่องจากลูกชายมีความรู้สึกผูกพันกับแม่มาก ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นคู่แข่ง หรืออยากทำร้าย หรือฆ่าบิดา เมื่อเด็กมีความรู้สึกแบบนี้ ก็เกิดความรู้สึกว่าบิดาจะกระทำตอบ ทำให้เกิดความกลัว บิดาอย่างไม่มีเหตุผล บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศส่วนมากจะมีบิดาที่แสดงความเป็นศัตรูไม่ให้ความสนใจลูกไม่เกี่ยวข้องด้วย แสดงการดูหมิ่นและแสดงความโกรธกับลูกอย่างเห็นได้ชัดเจน

การมีสภาพเป็นคู่แข่งกับบิดาทำให้เกิดความกลัว เพราะเด็กรู้ว่าบิดามีอำนาจเหนือกว่า เด็กจะเกิดความกังวล เพราะที่แท้จริงแล้วเด็กจะต้องการความปลอดภัย และการปกป้องคุ้มครองจากบิดา แต่กลับได้รับการปฏิเสธ ทำให้ขาดความอบอุ่นรักใคร่ ขาดความใกล้ชิด และตัวอย่างในการเลียนแบบเพื่อความ เป็นชายของเขา

ลักษณะปัญหาที่เกี่ยวกับปมอติปุล เกิดจากทั้งพ่อแม่เป็นผู้ปล่อยปละละเลยลูก ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระหว่างพ่อแม่และลูกไม่อยู่ในสภาพที่ดี ย่อมทำให้เจตคติที่แตกต่างไปจากปกติ คือ แทนที่

จะมีความสนใจผู้หญิง กลับมีความกลัวเป็นเครื่องกีดขวางการมีความสัมพันธ์กับเด็กผู้หญิง หรือผู้หญิง ขณะเดียวกันก็เกิดลักษณะขัดแย้งที่ต้องการพึ่งผู้ชายแต่ต้องการแข่งขันและเป็นศัตรูด้วย

ปมนี้หรืออีกนัยหนึ่ง คือ ความรู้สึกเป็นศัตรูกับพ่อของเด็กชาย และกับแม่ของเด็กผู้หญิง จะเลือนหายไปเมื่ออายุ 6 ขวบ โดยเด็กจะหันกลับไปหาเพศเดียวกันกับตนและเลียนแบบฉบับของพ่อแม่ได้ถูกต้อง แต่หากเด็กไม่เป็นไปตามครรลองดังกล่าวแล้ว ยังมีใจฝักใฝ่ในเพศเดียวกัน ย่อมเป็นกลางบอกเหตุว่าการปลูกฝังเอกลักษณ์ทางเพศบกพร่องไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง (ผกา สัตยธรรม 2516: 3-6)

จากข้อความเบื้องต้นทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา และบุตรว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางเพศของบุตร บิดาและมารดาควรมีความสัมพันธ์อันดีต่อบุตร เพื่อบุตรจะได้มีพัฒนาการทางเพศเหมาะสมกับวัย ซึ่งก็จะเป็นวิธีหนึ่งที่สำคัญในการช่วยแก้ปัญหาการร่วมเพศได้

ทฤษฎีเกี่ยวกับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม

1. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม

บรอนเฟนเบเนอร์ (Bronfenbrenner cited by Sigelman & Shaffer, 1995, 86) ให้คำนิยามของสิ่งแวดล้อม ไว้ดังนี้ "สิ่งแวดล้อมได้แก่เหตุการณ์หรือสภาวะใดๆ ที่อยู่นอกอินทรีย์ที่มีผลต่อหรือได้รับผลจากการจากกระทำและพัฒนาการของมนุษย์" นอกจากนี้เสนอแนวคิดในการเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมไว้ เรียกว่า Ecological Approach ในแนวคิดนี้ได้แบ่งสิ่งแวดล้อมออกเป็นระบบต่อเนื่องกัน แต่ละระบบมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ดังนี้

1.1 ระบบจุลภาค เป็นสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ชิดกับตัวที่สุดและให้ประสบการณ์โดยตรง หน่วยแรกที่สุด คือ ครอบครัวที่พ่อแม่และลูกมีปฏิสัมพันธ์กัน นอกจากนี้ยังมีหน่วยอื่นอีก เช่น ครอบครัวของญาติ ศูนย์เลี้ยงดูแลเด็ก ห้องเรียนที่โรงเรียน เป็นต้น

1.2 ระบบปฏิสัมพันธ์ เป็นระบบสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงระบบจุลภาคต่างๆ ให้สัมพันธ์กัน เช่น ความสัมพันธ์ ระหว่างญาติพี่น้อง ระหว่างครอบครัวและโรงเรียน เด็กที่มีปัญหาที่บ้านจะไปสร้างปัญหาที่โรงเรียน เด็กจากครอบครัวอุ่นมักจะเป็นเด็กเรียบร้อยที่โรงเรียน เป็นต้น

1.3 ระบบภายนอก เป็นสภาพทางสังคมที่คนเราไม่ได้รับประสบการณ์โดยตรง แต่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมหรือพัฒนาการของบุคคลได้ เช่น ทักษะทางสังคม นโยบายของรัฐบาล หรือ เครือข่ายทางสังคมระหว่างกลุ่มคน

1.4 ระบบมหภาค คือ ระบบใหญ่ที่สุดของสังคม ซึ่งเป็นที่รวมทุกระบบที่กล่าวมาให้เกี่ยวเนื่องกันเป็นวัฒนธรรมใหญ่และวัฒนธรรมย่อยของสังคม วัฒนธรรมเป็นการปฏิบัติและแนวดำเนิน

ชีวิต ซึ่งยอมรับกันในสังคมและสืบทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง ได้แก่ ทศนะเกี่ยวกับบรรทัดฐานของมนุษย์ในแต่ละวัยว่าควรสอนอะไรให้เด็กเพื่อทำหน้าที่ในสังคม เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ควรมีความรับผิดชอบอย่างไรบ้าง แต่วัฒนธรรมก็มีการพัฒนาไปตามกาลเวลา มีเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ของสังคม เช่น ภาวะสงคราม สภาพเศรษฐกิจ ภัยพิบัติ จากธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี เราไม่สามารถสรุปได้ว่า คนในสังคมเดียวกันจะมีพฤติกรรมเหมือนกันหมด เพราะคนที่เกิดและมีผ่านประสบการณ์ต่างยุคสมัยกันจะได้รับ อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมระดับมหภาคที่แตกต่างกัน

1.5 ระบบเหตุการณ์แวดล้อม เป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมตลอดช่วงชีวิตของบุคคล และรวมถึงเหตุการณ์ซึ่งเป็นประวัติของบุคคลผู้นั้นด้วย เช่น อิทธิพลของการหย่าร้างที่มีต่อเด็ก ซึ่งนักวิจัยพบว่า การหย่าร้างนั้นจะเกิดผลทางลบมากที่สุดต่อเด็กในปีแรก มีผลต่อเด็กชาย มากกว่า เด็กหญิง แต่หลังจากการหย่าไปแล้วประมาณ 2 ปี เด็กจะเริ่มปรับตัวได้ (Bronfenbrenner cited by Santrock, 1996) ระบบของสิ่งแวดล้อมที่เสนอโดย บรอนเฟนเบเนอร์ แต่ละระบบมีส่วนสร้างพฤติกรรมของบุคคลและอาจถูกเปลี่ยนแปลงได้จากคนในระบบนั้นๆ ด้วยมนุษย์ที่พัฒนาหรือเติบโตมาจากสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน ย่อมมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่ต่างกันไปด้วย

2. กระบวนการสังคมประกิต

กระบวนการสังคมประกิต (Socialization) เป็นกระบวนการที่สถาบันต่างๆ ในสังคมได้ กล่อมเกลา อบรมหรือให้การเรียนรู้แก่สมาชิกในสังคมว่าอะไรควรทำ อะไรเป็นข้อห้าม ทำให้เกิดปทัสถาน ระเบียบ และวัฒนธรรมของกลุ่มที่ทุกคนต้องคำนึงถึงในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมนั้นสถาบันทางสังคมที่สำคัญได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันการปกครอง เพื่อนและสื่อมวลชน เป็นต้น ในกระบวนการสังคมประกิต ครอบครัวเป็นสถาบันแรกทางสังคมที่อบรมบุคคล ด้านเจตคติแบบพฤติกรรม วัฒนธรรม ระเบียบแบบแผนทางสังคมที่เป็นอยู่ในขณะนั้น พ่อแม่ให้การอบรมเลี้ยงดูแก่ลูกแบบใดมีผลต่อพฤติกรรมและนิสัยของเด็กเมื่อเติบโตขึ้น

3. อิทธิพลของกลุ่ม

กลุ่มเป็นการรวมตัวกันของบุคคลเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง มีขนาดแตกต่างกัน คนคนหนึ่งอาจเป็นสมาชิกของกลุ่มหลายกลุ่มในขณะเดียว พฤติกรรมของเขาในฐานะสมาชิกของกลุ่มต้องสอดคล้องกับลักษณะของกลุ่มนั้น กลุ่มทุกกลุ่มย่อมมีคุณลักษณะเฉพาะของตนเอง ลักษณะที่สำคัญได้แก่ บทบาท(Roles) ปทัสถาน(Norms) สถานะภาพ(Status)

3.1 บทบาท เป็นพฤติกรรมที่คาดหวังต่อสมาชิก อาจกำหนดไว้ชัดเจนเป็นบันทึกอย่างเป็นทางการเปิดเผยว่า สมาชิกคนไหนควรมีบทบาทอย่างไร แม้จะไม่ครอบคลุมทุกอย่าง แต่เป็นกรอบสำคัญให้

สมาชิกในกลุ่มได้ปฏิบัติ ในกรณีที่บุคคลหนึ่งเป็นสมาชิกของหลายกลุ่มที่มีบทบาทขัดแย้งกัน อาจทำให้พฤติกรรมของคนนั้นมีปัญหาเรื่องความขัดแย้งในบทบาทได้

3.2 ปทัสถาน เป็นกฎกติกาของกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือการปฏิบัติที่สมาชิกส่วนใหญ่ยอมรับว่า อะไรควรปฏิบัติ อะไรเป็นข้อห้าม จะเป็นเรื่องทั่วไปที่มีผลกระทบต่อส่วนใหญ่ของกลุ่มมากกว่าเรื่องส่วนบุคคล สมาชิกของกลุ่มทุกคนต้องยึดถือปทัสถานนี้

3.3 สถานภาพ เป็นการกำหนดระดับชั้นของสมาชิกกลุ่มในสังคมเป็นการให้ความสำคัญหรือยกย่องกัน สถานภาพจึงเป็นการเปรียบเทียบ ฐานะทางสังคมว่าใครสูงกว่าใคร ซึ่งการได้สถานภาพบางอย่างก็จะมีบทบาทที่กำหนดในการครองสถานภาพนั้นด้วย

ปัจจัยพื้นฐานสำหรับพฤติกรรมมนุษย์ คือ หลักการหรือความรู้ซึ่งช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมมนุษย์ได้ต้องแท้จริง ปัจจัยพื้นฐานของพฤติกรรมที่สำคัญได้แก่ ปัจจัยทางชีวภาพ ซึ่งกล่าวถึงอิทธิพลของพันธุกรรมและการทำงานของระบบประสาท สมอง ต่อมไร้ท่อ และกล้ามเนื้อที่มีต่อพฤติกรรม ปัจจัยจิตวิทยา ซึ่งกล่าวถึงแรงจูงใจและการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและปัจจัยทางสังคมที่กล่าวถึงระบบของสิ่งแวดล้อม กระบวนการสังคมประกิดในครอบครัวและกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม กระบวนการทำงานของปัจจัยเหล่านี้ทำให้มนุษย์มีความแตกต่างระหว่างบุคคลและอาจแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกันภายใต้สถานการณ์เดียวกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ

ฟอร์ด และบีช (Ford and Beach, 1951) ได้ศึกษาเพื่อสำรวจการยอมรับผู้มีพฤติกรรมเกย์ในชุมชนของเผ่าต่างๆ 76 ชุมชน พบว่าจำนวนกว่าครึ่งหนึ่ง คือ 49 ชุมชน ยอมรับเกย์ โดยเห็นว่าไม่ใช่สิ่งผิดปกติ เช่น เผ่าในนิวกินี เผ่า keraki ในออสเตรเลีย เผ่า Aranda ในแอฟริกาเหนือ เป็นต้น และอีก 29 ชุมชน เท่านั้นที่จะไม่ยอมรับการเป็นเกย์ Ford และ Beach สรุปว่าพฤติกรรมเกย์เกิดขึ้นในสังคมเป็นจำนวนมาก มีแนวโน้มเป็นวัยรุ่นมากกว่าวัยผู้ใหญ่ และพบในชายมากกว่าหญิง (เป็นวัยที่มีการแสวงหาความรักและความพึงพอใจ)

ไซมอนส์ และ แชมเบอร์ (Simons and Chamber, 1965) ศึกษาพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดังนี้คือ

1. สำรวจความคิดเห็นของคนทั่วไปที่มองว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยเสนอรูปแบบพฤติกรรม 14 ชนิด ให้ผู้ตอบให้น้ำหนักคะแนนความเบี่ยงเบนตามลำดับความมากน้อยของการ

เบี่ยงเบนพฤติกรรมเหล่านี้ ได้แก่ เกย์ การติดยาเสพติด การติดสุรา โสเภณี อาชญากรรม เลสเบียน คอมมิวนิสต์ พวกคัลลิ่งการเมือง และพวกไม่เชื่อในพระเจ้า โดยพบว่าพฤติกรรมที่มีความถี่ของการตอบสูงสุดคือ เกย์ (49%) คือผู้ตอบเห็นว่าเกย์เป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหามากที่สุดในจำนวนรายชื่อพฤติกรรมที่กำหนดให้

2.สำรวจความคิดแบบตายตัวของคนทั่วไป (Public Stereotype) ที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนชนิดต่างๆ และพบว่า ความรู้สึกนึกคิดของคนทั่วไปต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีลักษณะแยกเป็นสองทาง (dichotomy) คือ ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าผู้เบี่ยงเบนเป็นเสมือนสัตว์โลกที่ถูกความมืดมนเข้าสิงสู่ คือ เป็นผู้ชั่วร้าย ดังนั้น เกย์จึงเป็นลักษณะของความชั่วร้าย อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าผู้เบี่ยงเบนเป็นคนปกติธรรมดาทั่วไป

3.สำรวจตัวแปรที่มีความเกี่ยวข้องกับแนวโน้มที่จะสร้างความคิดแบบตายตัวที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบน พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับแนวโน้มที่จะสร้างความคิดแบบตายตัว โดยระดับการศึกษาเกี่ยวกับความคิดแบบตายตัวต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีความสัมพันธ์กันในทางลบค่อนข้างสูง คือ .63 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูง จะมีความคิดแบบตายตัวต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนน้อย คือ ยอมรับผู้เบี่ยงเบนได้มากกว่าผู้มีการศึกษาต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่าความคิดแบบตายตัวต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นผลมาจากการรับรู้คำอธิบายพฤติกรรมมนุษย์ในแนวจิตวิเคราะห์ที่แพร่หลายทางสื่อมวลชน นั่นคือ สื่อการรับรู้มีความสัมพันธ์กับความคิดแบบตายตัว ที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนแต่ละชนิด

ฮันท์ (Hunt 1974 อ้างใน เพ็ญมาศ กำเนิดโทน 2528: 25) ศึกษาเจตคติต่อเกย์ พบว่าประมาณครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างที่เขาศึกษาเชื่อว่า การเป็นเกย์ในผู้ใหญ่ที่สมควรใจควรเป็นเรื่องที่ถูกต้องตามกฎหมาย และร้อยละ 70 ของกลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับกลับต่อเกย์ในสังคม

แกลลัป (Gallup, 1978) ได้สำรวจความคิดเห็นต่อเกย์ในหลายๆ ประเทศ คือ สหราชอาณาจักร อังกฤษ (ในปี 1977, 1978 และ 1979) เยอรมัน (ในปี 1977) ออสเตรเลีย (ในปี 1978) นอร์เวย์ (ในปี 1978) และอูรุกวัย ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจากสหราชอาณาจักรอังกฤษ เยอรมัน และอูรุกวัยยอมรับเกย์มาก โดยมีการยอมรับดังนี้ คือ 65 91 และ 79 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนในออสเตรเลีย และอูรุกวัย ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเป็นไปในลักษณะของการคัดค้านไม่เห็นด้วยมากกว่า

นิวแมน (Newman, 1976) ได้วิจัยเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนชนิดต่างๆ คือ การลักขโมย การจี้ปล้น เกย์ การทำแท้ง การเสพยาเสพติด การร่วมประเวณีกับผู้สืบสายโลหิตเดียวกัน การ

เรียกร้องต่อต้านของมวลชน และการไม่ให้ความช่วยเหลือผู้อื่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจาก 6 ประเทศ คือ อินเดีย อินโดนีเซีย อิหร่าน อิตาลี สหรัฐอเมริกา และยูโกสลาเวีย โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกว่า พฤติกรรมเหล่านี้ควรใช้การลงโทษแบบใด ซึ่งเสนอมาร 3 แบบ คือ บำบัดรักษา ลงโทษ และไม่ทำอะไรเลย ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อเกย์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างจาก 3 ประเทศ คือ อินเดีย อินโดนีเซีย และ สหรัฐอเมริกา เห็นว่า เกย์เป็นเรื่องปกติธรรมดา (52.9 57.6 และ 60.4 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) คือการยอมอดกลั้น (tolerance) ต่อเกย์มาก กลุ่มตัวอย่างจากประเทศอิหร่านเห็นว่าควรลงโทษ (60.9 เปอร์เซ็นต์) คือมีการอดกลั้นต่อเกย์ในระดับต่ำสุด และกลุ่มตัวอย่างจากประเทศอิตาลี และยูโกสลาเวีย เห็นว่าวิธีการจัดการกับเกย์ คือ การบำบัดรักษา (65.5 และ 58.8 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) สรุปได้ว่า ผลการศึกษาของ Newman ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

เซอร์ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิจัยของ Newman ว่าการที่ความเห็นในเรื่อง เกย์ ของกลุ่มตัวอย่างจาก 6 ประเทศ มีลักษณะไม่สอดคล้องกัน ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันมีสาเหตุมาจากการประเมินที่ ต้องใช้หลักศีลธรรม ซึ่งมีลักษณะสัมพันธ์ไปตามบรรทัดฐานของแต่ละกลุ่ม แต่ละวัฒนธรรม

ศูนย์วิจัยสำรวจความคิดเห็นแห่งชาติ ประเทศสหรัฐอเมริกา (National Opinion Research, 1977 อ้างใน เพ็ญมาส กำเหนิดโทน , 2528 : 24) ได้สำรวจการยอมรับพฤติกรรมมาเบียงเบนของคนทั่วไป ในระหว่างปี 1972-1977 โดยเสนอพฤติกรรมเบียงเบน 4 ชนิด คือ คอมมิวนิสต์ การลบล้างศาสนา หรือไม่ศรัทธาในพระเจ้า นักสังคมนิยมและการเป็นเกย์ โดยวัดการยอมรับ 3 ประการ คือ การให้ทำงานเป็นอาจารย์สอนในวิทยาลัย ยอมให้มีการเผยแพร่ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้น ๆ เช่น ยอมให้มีหนังสือเกี่ยวกับพฤติกรรมนั้นๆ ในห้องสมุด และยอมให้มีเสรีภาพในชุมชน คือ เป็นนักพูดในที่ชุมชนได้

ผลการศึกษาพบว่า การยอมรับเกย์มีจำนวนใกล้เคียงกับการยอมรับพฤติกรรมเป็นคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นลัทธิการเมืองที่คนทั่วไปตระหนักว่าเป็นภัยต่อความสงบสุขของประเทศ การนำเอาลัทธิการเมืองมาเปรียบเทียบกับ การเป็นเกย์ เพื่อวัดความคิดแบบเสรีนิยมแสดงให้เห็นว่า คนที่มีความคิดเสรีนิยมจะยอมรับเกย์ได้พอ ๆ กับการยอมรับการเมืองที่รุนแรงบางรูปแบบ คือ คอมมิวนิสต์

ฮาร์ริส(Harris, 1977 อ้างใน Dacey 1979: 215) ศึกษาพบว่า ถึงแม้ในปัจจุบันที่สังคมมีต่อพวกกรักร่วมเพศจะให้การยอมรับมากขึ้นกว่าเดิม แต่ยังคงพบว่าประชาชนร้อยละ 48 มีความเห็นที่ไม่ควรให้พวกกรักร่วมเพศประกอบอาชีพบางประเภท เช่น ผู้นำค่ายเยาวชน ครูใหญ่ ครู พระ

สติเฟิ่น และ มุลลิน (Stephan and Mullin, 1982) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของเมืองกับการยอมอดกลั้นต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ใช้กลุ่มตัวอย่าง 4,000 คน โดยแบ่งกิจกรรมทางเพศเป็น 4 ประเภท คือ เกย์ เพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาของชายหญิงโดยไม่แต่งงาน และสิ่งลามกทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมืองมานาน ยอมรับเกย์ได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชนบท ทั้งนี้ เนื่องจากลักษณะความเป็นเมือง (urbanization) มีความสัมพันธ์กับการยอมรับพฤติกรรมเบี่ยงเบน

เยาวันช อินทรเดโชกุล (2526) ศึกษาหาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนในเรื่องเพศของสมาชิกสหภาพแรงงานไทยคูราโบ โดยพาดพิงถึงเกย์ พบว่าเจตคติของคนงานต่อเกย์ส่วนใหญ่เป็นลักษณะกำกึ่งระหว่างความรู้สึกเห็นใจ และรังเกียจ โดยคนงานชายร้อยละ 81.84 และคนงานหญิงร้อยละ 72.81 เห็นว่าเกย์เป็นคนที่มีความชอบแปลกไปจากคนทั่วไป และเป็นคนที่น่าเห็นใจ และยังพบว่าปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ อายุ การศึกษา และสภาพการสมรสไม่มีผลต่อความแตกต่างในเจตคติของคนงานต่อเกย์

เพ็ญมาศ กำเหนิดโทน (2526) ศึกษาการยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์ : ศึกษากรณีข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 6 โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่า เกย์เป็นคนที่มีความปัญหาด้านการปรับตัว ด้านจิตใจ และด้านสังคม ครูส่วนใหญ่จะยอมรับนักเรียนเกย์ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับการยอมรับนักเรียนเกย์มากที่สุด คือ เจตคติของครูต่อนักเรียนเกย์ โดยความสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก รองลงมาตามลำดับ คือ การติดต่อกับเกย์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในการยอมรับนักเรียนเกย์ และความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้ พบว่า การติดต่อกับนักเรียนเกย์ เท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อเจตคติของครูต่อนักเรียนเกย์ คือ การติดต่อกับนักเรียนเกย์ในโรงเรียนมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับเจตคติของครูต่อนักเรียนเกย์ และความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

จากรวรรณ กัณฑะนิตย์ (2531) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับเจตคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีเจตคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในระดับเป็นกลางค่อนข้างไปในทางลบ โดยมีจำนวนผู้มีเจตคติทางลบต่อเรื่องรักร่วมเพศมากกว่าผู้มีเจตคติทางบวก

เนตรชนก บัวนาค (2531) ได้ศึกษาเจตคติที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครจาก

มหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 7 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีเจตคติต่อเรื่องรักร่วมเพศทางบวก และยอมรับหากเป็นพฤติกรรมที่ไม่ผิดศีลธรรม

ชลดศักดิ์ ลักษณะวงศ์ศรี (2534) ศึกษาสถิติของนักเรียนวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักร่วมเพศ และเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยศึกษากับนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวะตอนต้นพบว่า นักเรียนวัยรุ่น มีความเสี่ยงสูงที่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ พบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนวัยรุ่นชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การแสดงออกของบิดา การแสดงออกของมารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักเรียนในลักษณะปฏิบัติกับนักเรียนเหมือนบุตรสาว ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับนักเรียนในลักษณะช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ และ การเข้มงวดในการคบเพื่อนต่างเพศ สำหรับนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่พบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักร่วมเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศพบว่า นักเรียนหญิงและชายมีเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักเรียนหญิงมีเจตคติดีกว่านักเรียนชาย และเมื่อพิจารณาตามการนับถือศาสนาของนักเรียนพบว่า นักเรียนอิสลามและที่ไม่ใช่อิสลามมีเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักเรียนที่ไม่ใช่อิสลามและที่ไม่ใช่อิสลามมีเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักเรียนที่ไม่ใช่อิสลามมีเจตคติดีกว่านักเรียนอิสลาม นักเรียนวัยรุ่นส่วนใหญ่ รับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ จากสื่อมวลชนประเภทภาพยนตร์ และมีความคิดเห็นว่าการเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่นเป็นสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศ ในขณะที่ นักเรียนวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศส่วนใหญ่คิดว่า การมีประสบการณ์ทางเพศกับเพศเดียวกันและได้รับความพึงพอใจเป็นสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย ของนักเรียนโรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนสหศึกษา
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง ของนักเรียนโรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนสหศึกษา
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลขององค์ประกอบทางด้านสังคมส่งผลต่อเจตคติ

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา
2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนและโรงเรียนสหศึกษา
3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน
4. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน
5. ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย
6. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานั้น
7. ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง
8. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานั้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนสหศึกษา
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนสหศึกษา ประเภทละ 2 โรงเรียน จำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 100 คน ดังนั้นมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 600 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย**สมมุติฐานข้อที่ 1 - 4**

ตัวแปรต้น คือ ประเภทโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนสหศึกษา

ตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชายหรือเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง

ตัวแปรส่งผ่าน คือ องค์ประกอบทางด้านสังคม

สมมุติฐานข้อที่ 5 - 8

ตัวแปรต้น คือ ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนหรือโรงเรียนหญิงล้วน

ตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชายหรือเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง

ตัวแปรส่งผ่าน คือ องค์ประกอบทางด้านสังคม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน
2. แบบสอบถามเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย
3. แบบสอบถามเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงเจตคติของนักเรียนโรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนสหศึกษา ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย
2. ทำให้ทราบถึงเจตคติของนักเรียนโรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนสหศึกษา ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง
3. เป็นแนวทางในการตระหนักถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคม ซึ่งจะเป็นแนวทางให้ทั้งครอบครัว โรงเรียน และสื่อมวลชน เกิดการรับรู้และสะท้อนในเรื่องนี้ได้เหมาะสม

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. **รักร่วมเพศ (Homosexuality)** หมายถึง การมีความสุขทางเพศกับคนที่เพศเดียวกัน ซึ่งไม่ได้หมายถึง การปฏิบัติกามกิจเสมอไป แต่อาจเป็นความพึงพอใจที่หยุดตรงแค่นั้นนั่งใกล้ พูดคุย หรือสัมผัส แต่ต้องกับคนที่ตนเองรักชอบเท่านั้น สรุปว่าถ้าผู้ใดรู้สึกทางเพศกับเพศเดียวกันไม่ว่าจะเป็นขั้นมากหรือขั้นน้อย เช่นที่กล่าวมาแล้ว ถือว่าเป็นรักร่วมเพศ

1.1 คู่รักแบบชายรักชาย หรือรักร่วมเพศชาย (Male Homosexuality) หมายถึง ชายที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ

1.2 คู่รักแบบหญิงรักหญิง หรือรักร่วมเพศหญิง (Female Homosexuality) หมายถึง หญิงที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ

2. ประเภทของโรงเรียน หมายถึง การแบ่งโรงเรียนตามเพศของนักเรียนที่ศึกษาอยู่ภายในโรงเรียน โดยแบ่งได้ดังนี้

2.1 โรงเรียนหญิงล้วน หมายถึง สถานศึกษาที่มีแต่นักเรียนเพศหญิงเท่านั้นที่ศึกษาภายในโรงเรียนทุกระดับชั้น

2.2 โรงเรียนชายล้วน หมายถึง สถานศึกษาที่มีแต่นักเรียนเพศชายเท่านั้นที่ศึกษาภายในโรงเรียนทุกระดับชั้น

2.3 โรงเรียนสหศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่ประกอบด้วยนักเรียนทั้งเพศหญิงและเพศชายรวมกันอยู่ในทุกระดับชั้น

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติต่อคูรั๊กแบบชายรักชาย และเจตคติต่อคูรั๊กแบบหญิงรักหญิงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนสหศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเชิงสำรวจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนสหศึกษา
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนสหศึกษา ประเภทละ 2 โรงเรียน จำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 100 คน ดังนั้นมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 600 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป มาตรฐานเจตคติต่อคูรั๊กแบบชายรักชาย และมาตรฐานเจตคติต่อคูรั๊กแบบหญิงรักหญิง

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เพื่อสอบถามข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย อายุ เพศ โรงเรียน ชั้นปีที่ศึกษา และระยะเวลาที่เข้าศึกษาภายในโรงเรียน
2. มาตรฐานเจตคติต่อคูรั๊กแบบชายรักชาย
3. มาตรฐานเจตคติต่อคูรั๊กแบบหญิงรักหญิง

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นให้ครอบคลุมเนื้อหา และลักษณะปัจจัยต่างๆที่ต้องการศึกษา อันได้แก่ อายุ เพศ โรงเรียน ชั้นปีที่ศึกษา และระยะเวลาที่เข้าศึกษาภายในโรงเรียน

ส่วนที่ 2 มาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย และ มาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างมาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย และมาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงขึ้นเอง ในรูปแบบของมาตรจำแนกความหมาย (Semantic Differential Scale) ที่มีลักษณะเป็นคำคุณศัพท์ขั้วตรงข้ามกันในแต่ละข้อ แบ่งเป็น 7 คะแนนของ 2 ขั้ว เช่น “ดี” และ “เลว”, “ทันสมัย” และ “ล้าสมัย” หรือ “สะอาด” และ “สกปรก” คือมีจุดเริ่มต้น และจุดสุดท้าย ที่ออกแบบเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น แบบขั้นสูงสุด และขั้นต่ำสุด โดยมีขั้นตอนในการสร้างมาตรดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กระตุ้นคำคุณศัพท์ เริ่มต้นจากการสร้างแบบสอบถาม เพื่อเป็นการค้นหาคำคุณศัพท์ทางบวกกับคำคุณศัพท์ทางลบที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย โดยใช้คำถามที่ว่า “ท่านคิดว่า คู่รักแบบชายรักชายเป็นสิ่งที่...” ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนคำคุณศัพท์ทางบวกและทางลบที่ตรงกับความรู้สึกให้ได้มากที่สุด

ค้นหาคำคุณศัพท์ทางบวกกับคำคุณศัพท์ทางลบที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง โดยใช้คำถามที่ว่า “ท่านคิดว่า คู่รักแบบหญิงรักหญิงเป็นสิ่งที่...” ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนคำคุณศัพท์ทางบวกและทางลบที่ตรงกับความรู้สึกให้ได้มากที่สุด

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสำรวจกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมจำนวน 60 คน

ขั้นตอนที่ 2 คัดเลือกคำคุณศัพท์ที่มีความถี่สูงมาใช้ โดยรวบรวมคำคุณศัพท์ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ในขั้นตอนที่ 1 มาจัดกลุ่มคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ค้นหาความถี่ของคำคุณศัพท์แต่ละคำ จากนั้นจึงเรียงลำดับคำคุณศัพท์ที่ได้ตามความถี่จากมากไปหาน้อย โดยเลือกคำคุณศัพท์ที่มีความถี่สูงมาพัฒนาเป็นมาตร Semantic Differential Scale

ขั้นตอนที่ 3 สร้างมาตรวัด จากคำคุณศัพท์ที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 นำมาค้นหาคำตรงกันข้ามเป็นคู่กัน และมีการสร้างคำตรงข้ามขึ้นเองโดยกลุ่มผู้วิจัยในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่ได้ระบุคำตรงกันข้าม ซึ่งใช้พจนานุกรมเป็นเครื่องมือในการช่วยค้นหาคำตรงกันข้าม และผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ

2 ท่าน โดยพิจารณาให้มีความหมายตรงกันข้ามกับคำที่คัดเลือกได้ จากนั้นนำคุณศัพท์ที่และคำตรงกันข้ามมาสร้าง Semantic Differential Scale ได้ข้อกระทงทั้งหมดจำนวน 45 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

มาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชายและมาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมีวิธีการตรวจให้คะแนนและแปลผลสรุปไว้ในตารางข้างล่าง ดังนี้

ข้อ	ข้อความ	3 มาก	2 ปาน กลาง	1 น้อย	0 2 ข้าง พอกๆกัน	1 น้อย	2 ปาน กลาง	3 มาก	ข้อความ
x	ข้อความทางบวก	7	6	5	4	3	2	1	ข้อความทางลบ
x	ข้อความทางลบ	1	2	3	4	5	6	7	ข้อความทางบวก

สำหรับข้อที่มีข้อความทางบวกอยู่ข้างซ้ายมือของมาตรวัด ในกรณีที่ตอบค่อนไปทางข้อความทางบวกข้างซ้ายของมาตรวัด หากตอบ "มาก" ให้ 7 คะแนน ถ้าตอบ "ปานกลาง" ให้ 6 คะแนน ถ้าตอบ "น้อย" ให้ 5 คะแนน ถ้าตอบ "2 ข้างพอกๆกัน" ให้ 4 คะแนน และในกรณีที่ตอบค่อนไปทางข้อความทางลบข้างขวาของมาตรวัดหากตอบ "น้อย" ให้ 3 คะแนน ถ้าตอบ "ปานกลาง" ให้ 2 คะแนน ถ้าตอบ "มาก" ให้ 1 คะแนน

ในทางตรงกันข้าม สำหรับข้อที่มีข้อความทางลบอยู่ข้างซ้ายมือของมาตรวัด ในกรณีที่ตอบค่อนไปทางข้อความทางลบข้างซ้ายของมาตรวัด หากตอบ "มาก" ให้ 1 คะแนน ถ้าตอบ "ปานกลาง" ให้ 2 คะแนน ถ้าตอบ "น้อย" ให้ 3 คะแนน ถ้าตอบ "2 ข้างพอกๆกัน" ให้ 4 คะแนน และในกรณีที่ตอบค่อนไปทางข้อความทางบวกข้างขวาของมาตรวัดหากตอบ "น้อย" ให้ 5 คะแนน ถ้าตอบ "ปานกลาง" ให้ 6 คะแนน ถ้าตอบ "มาก" ให้ 7 คะแนน

ตัวอย่างข้อกระทง

คำถาม ท่านคิดว่า คู่รักแบบชายรักชายเป็นสิ่งที่.....

ข้อ	ข้อความ	3 มาก	2 ปาน กลาง	1 น้อย	0 2 ข้าง พอกๆกัน	1 น้อย	2 ปาน กลาง	3 มาก	ข้อความ
1	น่าเกลียด	3	2	1	0	1	2	3	น่ารัก
2	สุข	3	2	1	0	1	2	3	ทุกข์
3	ห่อเหี่ยว	3	2	1	0	1	2	3	สดชื่น
4	ไม่น่าสนใจ	3	2	1	0	1	2	3	น่าสนใจ
5	น่าเบื่อ	3	2	1	0	1	2	3	สนุก

คำถาม ท่านคิดว่า คู่รักแบบหญิงรักหญิงเป็นสิ่งที่.....

ข้อ	ข้อความ	3 มาก	2 ปาน กลาง	1 น้อย	0 2 ข้าง พอกๆกัน	1 น้อย	2 ปาน กลาง	3 มาก	ข้อความ
1	เหมาะสม	3	2	1	0	1	2	3	ไม่เหมาะสม
2	ชื่นชม	3	2	1	0	1	2	3	น่าตำหนิ
3	ห่อเหี่ยว	3	2	1	0	1	2	3	สดชื่น
4	ไม่น่าสนใจ	3	2	1	0	1	2	3	น่าสนใจ
5	เสียหาย	3	2	1	0	1	2	3	ไม่เสียหาย

การตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย โดยนำมาตรวัดที่คณะผู้วิจัยสร้างได้ทั้งหมดจำนวน 45 ข้อนั้น ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างขั้นพัฒนามาตรที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวนทั้งหมด 100 คน เป็นนักเรียนนักเรียนที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 โดยในจำนวน 100 คน แบ่งเป็น นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสหศึกษา 47 คน, โรงเรียนหญิงล้วน 33 คน และโรงเรียนชายล้วน 20 คน เก็บกลุ่มตัวอย่างจาก โรงอาหาร ร้านฟู้ดคอร์ด และแหล่งรวมตัวของเด็กนักเรียนตามห้างร้านต่างๆ

ผู้วิจัยได้อ่านคำแนะนำ และอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบโดยละเอียดก่อนให้กลุ่มตัวอย่างฟังก่อนลงมือทำในทุกครั้ง และนำมาตรวัดที่กลุ่มตัวอย่างตอบแล้ว มาตรวจสอบความเรียบร้อย ตรวจสอบความสมบูรณ์ที่ละเอียดก่อนให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย

การตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง โดยนำมาตรวัดที่คณะผู้วิจัยสร้างได้ทั้งหมดจำนวน 45 ข้อนั้น ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างขั้นพัฒนามาตรที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวนทั้งหมด 100 คน เป็นนักเรียนนักเรียนที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 โดยในจำนวน 100 คน แบ่งเป็น นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสหศึกษา 47 คน, โรงเรียนหญิงล้วน 33 คน และโรงเรียนชายล้วน 20 คน เก็บกลุ่มตัวอย่างจาก โรงอาหาร ร้านฟู้ดคอร์ด และแหล่งรวมตัวของเด็กนักเรียนตามห้างร้านต่างๆ

ผู้วิจัยได้อ่านคำแนะนำ และอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบโดยละเอียดก่อนให้กลุ่มตัวอย่างฟังก่อนลงมือทำในทุกครั้ง และนำมาตรวัดที่กลุ่มตัวอย่างตอบแล้ว มาตรวจสอบความเรียบร้อย ตรวจสอบความสมบูรณ์ที่ละเอียดก่อนให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows ดังนี้

มาตรวัดเจตคติคู่รักแบบชายรักชาย

การหาอำนาจจำแนกวิเคราะห์โดยใช้สถิติ t (t -test) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่าง กลุ่มสูงกลุ่มต่ำ เกณฑ์คะแนนที่แบ่งสองกลุ่มนี้อยู่ที่ percentile ที่ 73 และ 27 โดยให้ค่านัยสำคัญอยู่ที่ .05 ผลการวิเคราะห์ พบว่าจากข้อกระทงทั้งหมด 45 ข้อ มีข้อที่ไม่ผ่านสถิติ t (t -test) 1 ข้อ มีข้อกระทงที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเป็นจำนวนทั้งหมด 44 ข้อ

จากนั้นนำข้อที่ผ่านสถิติ t (t -test) มาวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) ด้วยวิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ข้อกระทงทั้ง 44 ข้อผ่านการวิเคราะห์ ไม่มีข้อใดเลยที่มีค่าสหสัมพันธ์กับข้ออื่นๆ ของมาตรต่ำกว่าค่าวิกฤติที่ $N = 100$ คือ .165 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติทดสอบความเที่ยง (Reliability) ของมาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย พบว่า ได้ค่า Cronbach's Alpha ที่ .979 ซึ่งถือว่ามีความเที่ยงในระดับที่สูงมาก ดังนั้น มาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชายจึงมีข้อกระทงที่ได้ผ่านการทดสอบคุณภาพพอยังมีนัยสำคัญทางสถิติแล้วนั้น จำนวนทั้งหมด 44 ข้อ

เนื่องจากจำนวนข้อที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมีจำนวนถึง 44 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าการมีจำนวนข้อที่มากไปอาจทำให้เกิดตัวแปรแทรกซ้อนอื่นๆ ดังเช่น ความเหนื่อยล้าในการทำแบบสอบถามได้ ความไม่ตั้งใจของกลุ่มตัวอย่าง อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาอาจเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากที่จะทำแบบสอบถาม เป็นสาเหตุที่อาจทำให้เกิดการได้รับข้อมูลที่บิดเบือน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation) มาเรียงลำดับจากมากไปน้อย จากนั้นจึงคัดเลือกเฉพาะข้อกระทงที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ ในมาตรสูงสุดเพียง 30 ข้อแรก

มาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย มี 30 ข้อ ได้ค่า Cronbach's Alpha ที่ .979

มาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง

การหาอำนาจจำแนกวิเคราะห์โดยใช้สถิติ t (t -test) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่าง กลุ่มสูงกลุ่มต่ำ เกณฑ์คะแนนที่แบ่งสองกลุ่มนี้อยู่ที่ percentile ที่ 73 และ 27 โดยให้ค่านัยสำคัญอยู่ที่ .05 ผลการวิเคราะห์พบว่าจากข้อกระทงทั้งหมด 45 ข้อ มีข้อที่ไม่ผ่านสถิติ t (t -test) 1 ข้อ มีข้อกระทงที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเป็นจำนวนทั้งหมด 44 ข้อ

จากนั้นนำข้อที่ผ่านสถิติ t (t -test) มาวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) ด้วยวิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร (Corrected Item-Total

Correlation) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ข้อกระทงทั้ง 44 ข้อ มีเพียง 1 ข้อที่มีค่าสหสัมพันธ์กับข้ออื่นๆ ของมาตราต่ำกว่าค่าวิกฤติที่ $N = 100$ คือ .165 จึงทำการวิเคราะห์อีกครั้งโดยตัดข้อที่มีค่าต่ำกว่าค่าวิกฤติ ออก พบว่า ไม่มีข้อใดที่มีค่าสหสัมพันธ์กับข้ออื่นๆ ของมาตราต่ำกว่าค่าวิกฤติที่ $N = 100$ คือ .165

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติทดสอบความเที่ยง (Reliability) ของมาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง พบว่า ได้ค่า Cronbach's Alpha ที่ .981 ซึ่งถือว่ามีความเที่ยงในระดับที่สูงมาก ดังนั้น มาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงจึงมีข้อกระทงที่ได้ผ่านการทดสอบคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้วนั้น จำนวนทั้งหมด 43 ข้อ เนื่องจากจำนวนข้อที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมีจำนวนถึง 43 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าการมีจำนวนข้อที่มากไปอาจทำให้เกิดตัวแปรแทรกซ้อนอื่นๆ ดังเช่น ความเหนื่อยล้าในการทำแบบสอบถามได้ ความไม่ตั้งใจของกลุ่มตัวอย่าง อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาอาจเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากที่จะทำแบบสอบถาม เป็นสาเหตุที่อาจทำให้เกิดการได้รับข้อมูลที่บิดเบือน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation) มาเรียงลำดับจากมากไปน้อย จากนั้นจึงคัดเลือกเฉพาะข้อกระทงที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆ ในมาตรสูงสุดเพียง 30 ข้อแรก มาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง มี 30 ข้อ ได้ค่า Cronbach's Alpha ที่ .981

การเก็บข้อมูล

1. ผู้วิจัยเลือกโรงเรียนที่จะเก็บข้อมูลวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง และทำการติดต่อประสานงานเพื่อความร่วมมือ
2. ติดต่อทำหนังสือเพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอไปยังโรงเรียนต่างๆที่ได้ประสานงานไว้
3. นำหนังสือจากคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเสนอไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนต่างๆที่ได้ประสานงานไว้ ขออนุญาตเข้าไปดำเนินการเก็บข้อมูล เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว นำแบบสอบถามไปเก็บกับกลุ่มตัวอย่าง
4. เก็บข้อมูลจากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1-6 ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนสหศึกษา ประเภทละ 2 โรงเรียน จำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 100 คน ดังนั้นมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 600 คน
5. นำแบบวัดทั้ง 3 ส่วนไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 600 คน โดยผู้วิจัยได้อ่านคำแนะนำ และอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบโดยละเอียดก่อนให้กลุ่มตัวอย่างฟังก่อนลงมือทำ

6. นำแบบวัดที่กลุ่มตัวอย่างตอบแล้ว มาตรวจสอบความเรียบร้อย
7. ตรวจสอบความสมบูรณ์ที่ละฉบับก่อนให้คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ผล

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย และเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนสหศึกษา

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา
2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนและโรงเรียนสหศึกษา
3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน
4. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน
5. ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย
6. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาสั้น
7. ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง
8. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาสั้น

ผู้วิจัยนำเสนอผลงานวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for Social Science) วิเคราะห์ผล แปลผล และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 600 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเดิมโดยต่อเนื่องระยะเวลาปานกลาง (ระหว่างเปอร์เซ็นต์ที่ 28 ถึง 72) จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมาเป็นนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเดิมโดยต่อเนื่องระยะเวลาสั้น (ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 27 ลงมา) จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และเป็นนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเดิมโดยต่อเนื่องระยะเวลานาน (ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 73 ขึ้นไป) จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 28.70 ตามลำดับ ผลการแจกแจงความถี่ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. โรงเรียน		
โรงเรียนชายล้วน	200	33.33
โรงเรียนหญิงล้วน	200	33.33
โรงเรียนสหศึกษา	200	33.33
2. ระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเดิมโดยต่อเนื่อง		
ระยะเวลานาน	172	28.70
ระยะเวลาปานกลาง	228	38.00
ระยะเวลาสั้น	200	33.33
รวม	600	100.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรในงานวิจัยด้วยสถิติเชิงบรรยาย

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นด้วยสถิติเชิงบรรยาย (Descriptive statistic) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของตัวแปรทั้งหมด พบว่า ค่าเฉลี่ยของเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมีค่าสูงสุด (HFF) เท่ากับ 4.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.15 ($M = 4.37$, $SD = 1.15$) รองลงมาคือ ค่าเฉลี่ยของเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย (HMM) มีค่าเท่ากับ 3.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.38 ($M = 3.43$, $SD = 1.38$) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยของระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียน (TIME) มีค่าเท่ากับ 33.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 23.87 ($M = 33.30$, $SD = 23.87$) รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรในงานวิจัยด้วยสถิติเชิงบรรยาย แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2

รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรในงานวิจัยด้วยสถิติเชิงบรรยาย
($N = 600$)

ตัวแปร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)	คะแนน ต่ำสุด	คะแนน สูงสุด	M	SD
เจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง (HFF)	600	1	7	4.37	1.15
เจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย (HMM)	600	1	7	3.43	1.38
ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียน(TIME)	600	1	71	33.30	23.87

ตอนที่3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และสมมติฐานข้อที่ 3 ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ต่อไป

สมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 3 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน

เมื่อพิจารณาผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนระหว่างกลุ่มโดยใช้ Levene's F test พบว่าเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนทั้งสามประเภทมีความแปรปรวนของข้อมูลเท่ากัน ($F(2, 597) = 1.30, p = .273$)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนทั้งสามประเภท พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนทั้งสามประเภทมีเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่3

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนทั้งสามประเภท

แหล่งความแปรปรวน	Df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม (รวม)	2	92.92	57.92***
ความคลาดเคลื่อน	597	1.60	
รวม	599		

หมายเหตุ Levene's F test ($2, 597$) = 1.30, $p = .273$; *** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Bonferroni เนื่องจากข้อมูลมีความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย น้อยกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ .001 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคูร์กแบบชายรักชาย น้อยกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคูร์กแบบชายรักชาย มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Bonferroni แสดงดังตารางที่ 4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของเจตคติทางบวกต่อคูร์กแบบชายรักชาย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนทั้งสามประเภทด้วยวิธีของ Bonferroni

เจตคติทางบวกต่อคูร์กแบบชาย รักชาย ต่อโรงเรียนเป้าหมาย	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย		
	1	2	3
1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ เรียนในโรงเรียนชายล้วน	-	-1.30***	-0.95***
2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน	1.30***	-	0.35*
3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ เรียนในโรงเรียนสหศึกษา	0.95***	-0.35*	-

* $p < .05$. *** $p < .001$.

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 และสมมติฐานข้อที่ 4 ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เช่นเดียวกับในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และสมมติฐานข้อที่ 3 และเมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ต่อไป

สมมติฐานที่ 2 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคูร์กแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา

สมมติฐานที่ 4 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน

เมื่อพิจารณาผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนระหว่างกลุ่มโดยใช้ Levene's F test พบว่าเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนทั้งสามประเภทมีความแปรปรวนของข้อมูลเท่ากัน ($F(2, 597) = 1.92, p = .147$)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนทั้งสามประเภท พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนทั้งสามประเภทมีเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนทั้งสามประเภท

แหล่งความแปรปรวน	<i>Df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
ระหว่างกลุ่ม (รวม)	2	16.09	12.64***
ความคลาดเคลื่อน	597	1.27	
รวม	599		

หมายเหตุ Levene's F test ($2, 597$) = 1.92, $p = .147$; *** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Bonferroni เนื่องจากข้อมูลมีความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง น้อยกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Bonferroni แสดงดังตารางที่ 6 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่เจตคติทางบวกต่อคู่วัยรักแบบหญิงรักหญิงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนทั้งสามประเภทด้วยวิธีของ Bonferroni

เจตคติทางบวกต่อคู่วัยรักแบบหญิงรักหญิง ต่อโรงเรียนเป้าหมาย	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย		
	1	2	3
1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน	-	-0.56***	-0.29*
2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน	0.56***	-	0.27*
3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา	0.29*	-0.27*	-

* $p < .05$. *** $p < .001$.

สมมติฐานที่ 5 ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่วัยรักแบบชายรักชาย

ผู้วิจัยจะเริ่มจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Moment Correlation Coefficient) จะพบว่าในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น คือ ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วน กับตัวแปรตาม คือ เจตคติทางบวกต่อคู่วัยรักแบบชายรักชาย พบว่าระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนมีความสัมพันธ์กับเจตคติทางบวกต่อคู่วัยรักแบบชายรักชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .16 แสดงดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Moment Correlation Coefficient)

	HMM	TIME_M
HMM	1.00	.16*
TIME_M	.16*	1.00
M	2.67	35.30
SD	1.29	21.61

หมายเหตุ * $p < .05$.

HMM หมายถึง เจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย

TIME_M หมายถึง ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วน

จากการวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายที่ปรับแก้ (Adjusted R^2) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) พบว่าตัวแปรระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนได้ถูกเลือกเข้ามาในสมการ โดยได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ .16 และสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย ได้ร้อยละ 2.70 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายที่ปรับแก้ (Adjusted R^2) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) แสดงดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายที่ปรับแก้ (Adjusted R^2) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)

	R	R^2	Adjusted R^2	R^2 Change	F	p
TIME_M	.16	.027	.022	.027	5.44*	.021

หมายเหตุ * $p < .05$.

TIME_M หมายถึง ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วน

ผลการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (simple regression analysis) ด้วยวิธีการนำตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยพร้อมกัน (enter) พบว่าระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนมีอิทธิพลทางบวกต่อเจตคติทางบวกต่อคูรั๊กแบบชายรักชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.01 และมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .16 แสดงดังตารางที่ 9 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9

แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ t

	Unstandardized		Standardized		T	p
	Coefficients		Coefficients			
	B	SE	B			
ค่าคงที่	2.32	.17	-		13.40***	.000
TIME_M	0.01	.00	.16		2.33*	.021

หมายเหตุ * $p < .05$, *** $p < .001$.

TIME_M หมายถึง ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วน

สมมติฐานที่ 6 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน มีเจตคติทางบวกต่อคูรั๊กแบบชายรักชายมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาล้าน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคูรั๊กแบบชายรักชาย (HMM) โดยเป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาล้านและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน ด้วยการทดสอบสถิติที (Independent Sample t -test)

ผลการทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (homogeneity of variance) ของตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคูรั๊กแบบชายรักชาย (HMM) ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาล้านและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานานก่อนการทดสอบ

สถิติที่โดยสถิติทดสอบ Levene's test พบว่า ตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย (HMM) มีความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน นั่นคือ มีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาล้านและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน จึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย (HMM) ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาล้านและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานานด้วยสถิติทดสอบที่แบบกรณีความแปรปรวนเท่ากัน (equal variance assumed)

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย (HMM) ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาล้านและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาล้าน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย (HMM) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาล้าน ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย (HMM) ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาล้านและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน แสดงดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย (HMM) ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาล้านและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน

ตัวแปร	กลุ่ม	M	SD	Levene's test		t-test	
				F	P	T	p
HMM	ระยะเวลาล้าน (N = 49)	2.19	1.22	0.18	.673	2.74**	.004
	ระยะเวลานาน (N = 81)	2.81	1.27				

หมายเหตุ ** $p < .01$.

HMM หมายถึง เจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย

สมมติฐานที่ 7 ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง

ผู้วิจัยจะเริ่มจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Moment Correlation Coefficient) จะพบว่าในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น คือ ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วน กับตัวแปรตาม คือ เจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง พบว่าระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วนไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.07 แสดงดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Moment Correlation Coefficient)

	HFF	TIME_F
HFF	1.00	-.07
TIME_F	-.07	1.00
M	4.65	31.74
SD	1.07	26.16

หมายเหตุ

HFF หมายถึง เจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง

TIME_F หมายถึง ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วน

จากการวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายที่ปรับแก้ (Adjusted R^2) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) พบว่าตัวแปรระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วนได้ถูกเลือกเข้ามาในสมการ โดยได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณไม่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ .07 และสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเจตคติทางบวกต่อครูรักแบบหญิงรักหญิง ได้ร้อยละ 0.40 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายที่ปรับแก้ (Adjusted R^2) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) แสดงดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายที่ปรับแก้ (Adjusted R^2) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)

	R	R^2	Adjusted R^2	R^2 Change	F	P
TIME_F	.07	.004	.000	.004	0.86	.356

หมายเหตุ

TIME_F หมายถึง ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วน

ผลการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (simple regression analysis) ด้วยวิธีการนำตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยพร้อมกัน (enter) พบว่าระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วนไม่มีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อครูรักแบบหญิงรักหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -0.00 และมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ -.07 แสดงดังตารางที่ 13 ต่อไปนี้

ตารางที่ 13

แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ t

	Unstandardized		Standardized	<i>t</i>	<i>p</i>
	Coefficients		Coefficients		
	<i>b</i>	<i>SE</i>	β		
ค่าคงที่	4.74	.12	-	39.73***	.000
TIME_F	-0.00	.00	-.07	-0.93	.356

หมายเหตุ *** $p < .001$.

TIME_F หมายถึง ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วน

สมมติฐานที่ 8 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน มีเจตคติทางบวกต่อคูร์กแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาสั้น

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคูร์กแบบหญิงรักหญิง (HFF) โดยเป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาสั้น และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน ด้วยการทดสอบสถิติที่ (Independent Sample *t*-test)

ผลการทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (homogeneity of variance) ของตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคูร์กแบบหญิงรักหญิง (HFF) ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาสั้นและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานานก่อนการทดสอบสถิติที่โดยสถิติทดสอบ Levene's test พบว่า ตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคูร์กแบบหญิงรักหญิง (HFF) มีความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน นั่นคือ มีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาสั้นและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน จึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคูร์กแบบหญิงรักหญิง (HFF) ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาสั้นและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน ด้วยสถิติทดสอบที่แบบกรณีความแปรปรวนเท่ากัน (equal variance assumed)

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคูร์กแบบหญิงรักหญิง (HFF) ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาสั้นและนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาสั้น มีเจตคติทางบวกต่อคูร์กแบบหญิงรักหญิง (HFF) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคูร์กแบบหญิงรักหญิง (HFF) ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาสั้นและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน แสดงดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรเจตคติทางบวกต่อคูร์กแบบหญิงรักหญิง (HFF) ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาสั้นและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน

ตัวแปร	กลุ่ม	M	SD	Levene's test		t-test	
				F	p	t	p
	ระยะเวลาสั้น (N = 94)	4.73	1.09	2.63	.107	-0.25	.401
HFF	ระยะ เวลานาน (N = 51)	4.68	0.87				

หมายเหตุ

HFF หมายถึง เจตคติทางบวกต่อคูร์กแบบหญิงรักหญิง

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ดังตารางที่ 15
ตารางที่ 15

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อ	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	
		สนับสนุน	ปฏิเสธ
1	นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา	-	✓
2	นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนและโรงเรียนสหศึกษา	✓	-
3	นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน	-	✓
4	นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน	✓	-
5	ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย	✓	-
6	นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาสั้น	✓	-
7	ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง	-	✓
8	นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาสั้น	-	✓

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยและผลการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัย เพื่อศึกษาเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชายและเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนสหศึกษา ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ถดถอย (regression analysis) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติทดสอบที (t -test) ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยโดยอ้างอิงตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดขึ้น ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนต่างกันทั้งสามประเภทมีค่าเฉลี่ยของเจตคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .001 แต่นักเรียนในโรงเรียนชายล้วนไม่ได้มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายมากกว่านักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วน และนักเรียนในโรงเรียนชายล้วนมีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายไม่มากกว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ในทางตรงกันข้ามนักเรียนโรงเรียนหญิงล้วนกลับมีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายมากกว่านักเรียนในโรงเรียนชายล้วนและสหศึกษา รวมทั้งนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษายังมีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายมากกว่านักเรียนโรงเรียนชายล้วนแต่น้อยกว่านักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วน จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถเรียงลำดับโรงเรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายจากมากไปน้อยได้แก่โรงเรียนหญิงล้วน โรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วน ตามลำดับ

จากผลการทดสอบข้างต้น จะเห็นได้ว่านักเรียนโรงเรียนชายล้วนมิได้มีเจตคติทางบวกไปมากกว่าโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วน อาจเนื่องจาก มีความแตกต่างในความเป็นหญิงชายในเรื่องของอารมณ์และความรู้สึก ที่ว่า เพศชายจะเกิดความรู้สึกและอารมณ์ที่รุนแรงกว่าเพศหญิง รวมทั้งเพศชายยังมีการแสดงออกถึงอารมณ์ได้มากกว่า และมีความชัดเจนเข้มข้นกว่าเพศหญิง

สมมติฐานที่ 2

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคูรักรักแบบหญิงรักหญิง มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนต่างกันทั้งสามประเภทมีค่าเฉลี่ยของเจตคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .001 และนักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติทางบวกต่อคูรักรักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนในโรงเรียนชายล้วน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และนักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติทางบวกต่อคูรักรักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานเบื้องต้น

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถเรียงลำดับโรงเรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อคูรักรักแบบหญิงรักหญิงจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนหญิงล้วน โรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วน ตามลำดับ

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าตรงตามสมมติฐานที่ว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคูรักรักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา

โดยมาจากสภาพแวดล้อมที่คุ้นเคยจากโรงเรียนของตนเองในแต่ละโรงเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่า โรงเรียนอาจเป็นส่วนหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการทำตามอย่างสังคมของเด็กวัยรุ่น จะเห็นได้ว่าโรงเรียนเป็นหน่วยของสังคมหนึ่งที่สามารถส่งผลต่อเจตคติในทางบวกหรือลบกับคูรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง รวมถึงการมีอิทธิพลส่งเสริมที่ทำให้วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมดังกล่าวได้มากขึ้นด้วย

ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ ประพนอม สโรชมาน (2524) ที่พบว่า สภาพของสังคมอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดรักร่วมเพศได้ เช่น การเกิดบาร์เกย์ อันเป็นแหล่งชุมนุมรักร่วมเพศ และเป็นผลให้เกิดรักร่วมเพศมากขึ้น โดยเฉพาะพวกที่เริ่มต้นจะใช้ชีวิตวัยหนุ่มสาวของตน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธันนิกันต์ สูญสินภัย (2546) ที่ศึกษาปัจจัย สาเหตุและอิทธิพลที่ทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง ศึกษาความคิดเห็นของหญิงรักหญิงที่มีต่อตนเองและสังคม และศึกษาแนวโน้มเกี่ยวกับหญิงรักหญิงในประเทศไทย การวิจัยเรื่องนี้ได้ใช้แนวคิดทฤษฎีรักร่วมเพศ ครอบคลุม การขัดเกลาทางสังคม บทบาททางเพศ การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมย่อย ทฤษฎีเกี่ยวกับตนเอง ทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพของอีริคสัน ทฤษฎีการหน้าที่นิยม ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และทฤษฎีตีตรา การวิจัยนี้นำระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยามาใช้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เทคนิควิจัยการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์ผู้ให้ข่าวสำคัญ การศึกษาสภาพแวดล้อม ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผลวิจัยพบว่ามีสมมติฐาน 6 ข้อ ที่ได้รับการยอมรับ สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงเป็น

หญิงรักหญิงคือ ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน สื่อมวลชน การมองตนเอง และทัศนคติต่อ พฤติกรรมของหญิงรักหญิงในแง่บวก นอกจากนี้ผลวิจัยยังแสดงอีกว่า แนวโน้มจำนวนหญิงรักหญิงจะเพิ่มขึ้นอีกมาก และจะเปิดเผยตนเองมากยิ่งขึ้นในสังคมไทย

สมมติฐานที่ 3

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนต่างกันทั้งสามประเภทมี ค่าเฉลี่ยของเจตคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .001 แต่นักเรียนในโรงเรียนสหศึกษาไม่ได้มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายมากกว่านักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ในทางตรงกันข้ามนักเรียนโรงเรียนหญิงล้วนกลับมีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายมากกว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังภาพที่ 1 และภาพที่ 2 ซึ่งแสดงไว้ข้างต้น

จากผลนักเรียนโรงเรียนหญิงล้วนกลับมีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายมากกว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นั้นอาจเกิดขึ้นเพราะสาเหตุปัจจัยในหลายๆด้าน ที่อาจส่งผลกระทบต่อเจตคติของนักเรียนโรงเรียนหญิงล้วนได้มากกว่าโรงเรียนสหศึกษา ไม่ว่าจะเป็นเพราะสังคมในปัจจุบัน มีความนิยมในดารานักร้องเกาหลี ญี่ปุ่นมากขึ้น กลุ่มบอยแบนด์ที่เป็นคู่รักชายรักชายนั้้นได้รับการยอมรับมากขึ้น เนื่องจากวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่นนั้น ชายกับชายให้ความสนิทสนมกันถือเป็นเรื่องปกติ ดังนั้นการที่เด็กชื่นชอบดารานักร้องเกาหลีก็ถือเป็นการยอมรับและคุ้นเคยกับพฤติกรรมเหล่านั้นมากขึ้น ซึ่งเด็กส่วนใหญ่ที่ให้ความสำคัญกับดารานักร้องชายเหล่านี้ล้วนเป็นเด็กผู้หญิงในระดับชั้นมัธยมศึกษาทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังในปัจจุบัน สื่อมวลชนของไทย มีการนำเสนอข่าวสารของบุคคลที่มีรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นข่าวเรื่องส่วนตัวของดารา นักร้อง หรือข่าวของละคร ภาพยนตร์ ซึ่งพบว่า มีภาพยนตร์และละครหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับรักร่วมเพศ ไม่ว่าจะเป็นคู่รักแบบชายรักชาย หรือหญิงรักหญิงนั้น เช่น ภาพยนตร์เรื่องรักแห่งสยาม (2550) ภาพยนตร์เรื่อง Yes or No อายากรักก็รักเลย (2553) เป็นต้น ซึ่งต่างได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่น

สมมติฐานที่ 4

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนต่างกันทั้งสามประเภทมีค่าเฉลี่ยของเจตคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .001 และนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษามีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนในโรงเรียนชายล้วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานเบื้องต้น

ในผลการทดสอบในข้อนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลอคคักดี ลักษณะวงศ์ศรี (2534) ที่ศึกษาสถิติของนักเรียนวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักร่วมเพศ และเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยทำการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศพบว่า นักเรียนหญิงและชายมีเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักเรียนหญิงมีเจตคติดีกว่านักเรียนชาย

สมมติฐานที่ 5

ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย

ผลการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (simple regression analysis) พบว่า ระยะเวลาในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย นั่นคือ การที่นักเรียนชายที่เรียนอยู่ในโรงเรียนชายล้วนนาน มีผลเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย ให้เพิ่มขึ้นซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ($\beta = .16, p < .05$)

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงแสดงให้เห็นว่าปัจจัยทางสภาพแวดล้อมในการอยู่ในโรงเรียนชายล้วนส่งผลต่อเจตคติทางบวกที่เพิ่มขึ้นต่อคู่รักแบบชายรักชาย

เมื่อพิจารณาระหว่างค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ในการวิเคราะห์อิทธิพลของระยะเวลาในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนมีความสามารถในการทำนายเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายได้ร้อยละ 2.70 ซึ่งมีอิทธิพลที่สามารถทำนายได้พอสมควร

จากผลแสดงให้เห็นว่าระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย สอดคล้องกับทฤษฎีอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมของ บรอนเฟนเบเนออร์ (Bronfenbrenner cited by Sigelman & Shaffer, 1995, 86) ซึ่งให้คำนิยามของสิ่งแวดล้อมไว้ดังนี้ "สิ่งแวดล้อมได้แก่เหตุการณ์หรือสภาวะใดๆ ที่อยู่นอกอินทรีย์ที่มีผลต่อหรือได้รับผลจากการจากกระทำและพัฒนาการของมนุษย์" นอกจากนี้เสนอแนวคิดในการเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของมนุษย์

กับสิ่งแวดล้อมไว้ เรียกว่า Ecological Approach ในแนวคิดนี้ได้แบ่งสิ่งแวดล้อมออกเป็นระบบต่อเนื่องกัน แต่ระบบมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

สมมติฐานที่ 6

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน มีเจตคติทางบวกต่อคูรั๊กแบบชายรักชายมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาสั้น

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติทดสอบที (t -test) พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาสั้น มีเจตคติทางบวกต่อคูรั๊กแบบชายรักชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.74, p < .01$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานเบื้องต้นในงานวิจัยตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

ซึ่งผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของเจตคติทางบวกต่อคูรั๊กแบบชายรักชายระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาสั้นสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย รวมทั้งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์สมมติฐานข้อที่ 5 ซึ่งพบว่า ระยะเวลาที่อยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคูรั๊กแบบชายรักชาย อีกด้วย

สมมติฐานที่ 7

ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคูรั๊กแบบหญิงรักหญิง

ผลการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (simple regression analysis) พบว่า ระยะเวลาในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วนไม่มีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคูรั๊กแบบหญิงรักหญิง นั่นคือ แม้ว่านักเรียนหญิงที่อยู่โรงเรียนหญิงล้วน ไม่ว่าจะอยู่โรงเรียนนานขึ้นหรือไม่ ก็ไม่มีผลต่อเจตคติทางบวกต่อคูรั๊กแบบหญิงรักหญิงให้เพิ่มขึ้นหรือลดลงซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ($\beta = -.07, p > .05$)

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงแสดงให้เห็นว่าปัจจัยทางสภาพแวดล้อมในการอยู่ในโรงเรียนหญิงล้วนไม่ได้ส่งผลต่อเจตคติทางบวกที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ซึ่งปัจจัยเฉพาะบุคคล การเรียนรู้ในด้านอื่นๆอาจส่งผลต่อเจตคติของนักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนมากกว่า ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนโรงเรียนชายล้วนแล้วผลที่ออกมาตรงข้ามกัน คือ สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนหญิงล้วนไม่ได้ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของเจตคติมากเท่ากับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนชายล้วน ($\beta = .16, p < .05$) และอาจกล่าวได้

ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติของนักเรียนหญิงที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนหญิงล้วนที่สุดไม่ใช่สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน แต่อาจเป็นตัวแปรอื่นที่ผู้วิจัยมิได้มุ่งศึกษา

เช่นเดียวกันกับเมื่อพิจารณาระหว่างค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ในการวิเคราะห์อิทธิพลของระยะเวลาในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วนที่มีต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง กับค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ในการวิเคราะห์อิทธิพลของระยะเวลาในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนที่มีต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย ก็พบผลในทำนองเดียวกัน โดยที่ระยะเวลาในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนมีความสามารถในการทำนายเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายได้ร้อยละ 2.70 ซึ่งมากกว่าที่ระยะเวลาในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วนสามารถทำนายเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง โดยสามารถทำนายได้เพียงร้อยละ 0.40 เท่านั้น

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (simple regression analysis) ระหว่างอิทธิพลของโรงเรียนชายล้วนและอิทธิพลของโรงเรียนหญิงล้วนแล้ว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าระยะเวลาที่อยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นจะมีอิทธิพลต่อเจตคติหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับเพศของกลุ่มตัวอย่างด้วย ตามผลการวิเคราะห์ที่พบว่าเพศชายจะได้รับอิทธิพลของระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นมากกว่าเพศหญิง แสดงให้เห็นว่า เพศอาจเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลกำกับต่อความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมและเจตคติ

สมมติฐานที่ 8

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานั้น

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติทดสอบที (t-test) พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานั้น มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -0.25, p > .05$) ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานเบื้องต้นในงานวิจัยตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

อย่างไรก็ตามแม้ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานั้นจะไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 8 แต่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์สมมติฐานข้อที่ 7 ซึ่งพบว่า ระยะเวลาที่อยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วนไม่มีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง ตรงที่ผลการวิเคราะห์นี้พบว่าไม่ว่านักเรียนหญิงจะเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานั้นหรือนานก็มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงไม่

แตกต่างกัน นั่นอาจแสดงให้เห็นในทางอ้อมว่า ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมของนักเรียนโรงเรียนหญิงล้วนไม่ส่งผลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง

ในอีกทางหนึ่งผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในสมมติฐานข้อที่ 8 ก็แตกต่างจากผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในสมมติฐานข้อที่ 6 ซึ่งพบว่านักเรียนโรงเรียนชายล้วนที่อยู่ในโรงเรียนระยะเวลานานมีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย สูงกว่านักเรียนชายที่อยู่ในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาด้าน แต่จากผลการวิเคราะห์นี้ที่พบว่า นักเรียนโรงเรียนหญิงล้วนที่อยู่ในโรงเรียนระยะเวลานานมีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง ไม่แตกต่างจากนักเรียนหญิงที่อยู่ในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาด้าน จึงเป็นข้อค้นพบทางสถิติส่วนหนึ่งที่ชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลกำกับของเพศที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมและเจตคติตั้งที่ผู้วิจัยได้อภิปรายไว้ในผลการอภิปรายตามสมมติฐานข้อที่ 7 ข้างต้น

จากผลการวิเคราะห์นี้ที่พบว่าไม่ว่านักเรียนหญิงจะเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาด้านหรือยาวนานก็มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงไม่แตกต่างกัน นั่นอาจแสดงให้เห็นในว่า ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมของนักเรียนโรงเรียนหญิงล้วนไม่ส่งผลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง ซึ่งอาจเกิดจาก นักเรียนในโรงเรียนหญิงล้วนส่วนใหญ่มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงค่อนข้างสูงอยู่แล้ว ระยะเวลาในการเรียนในโรงเรียนจะมากหรือน้อยจึงไม่ส่งผลต่อเจตคติได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตรงกับทฤษฎีของ Scott (1968) ในเรื่องระดับในเจตคติของบุคคลที่ว่า เจตคติของบุคคลนั้นขึ้นกับความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งของบุคคลนั้นว่าอยู่ในระดับลึกหรือว่าผิวเผินเพียง หากบุคคลมีเจตคติต่อสิ่งหนึ่งในระดับลึกนั้น เจตคตินั้นจะคงทนอยู่ ถาวรและเปลี่ยนแปลงยากในทางตรงกันข้าม หากการที่บุคคลนั้นมีความรู้สึกต่อสิ่งนั้นเพียงเล็กน้อย ผิวเผิน เจตคตินั้นจะง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงไม่มีความคงที่ ซึ่งในกรณีนี้ที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติทางบวกที่ลึกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง จึงยากที่จะมีการเปลี่ยนแปลง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชายและเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง ของนักเรียนโรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนสหศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 - 4

ตัวแปรต้น คือ ประเภทโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนสหศึกษา

ตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชายหรือเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง

ตัวแปรส่งผ่าน คือ องค์กรประกอบทางด้านสังคม

สมมติฐานข้อที่ 5 - 8

ตัวแปรต้น คือ ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนหรือโรงเรียนหญิงล้วน

ตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชายหรือเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง

ตัวแปรส่งผ่าน คือ องค์กรประกอบทางด้านสังคม

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา
2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนและโรงเรียนสหศึกษา
3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน
4. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน

5. ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย

6. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาสั้น

7. ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง

8. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาสั้น

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนสหศึกษา ประเภทละ 2 โรงเรียน จำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 100 คน ดังนั้นมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 600 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย มาตรฐานเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย และมาตรฐานเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง

1. มาตรฐานเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย ผู้วิจัยได้สร้างมาตรฐานเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย เป็นรูปแบบของมาตรจำแนกความหมาย (Semantic Differential Scale) ที่มีลักษณะเป็นคำคุณศัพท์ ขั้วคู่ตรงข้ามกันในแต่ละข้อทั้งหมด 30 ข้อ โดยกำหนดให้เป็นมาตรประมาณค่าแบบมาตรจำแนกความหมาย 7 ช่วง ตั้งแต่ 1 หมายถึงน้อยที่สุด ไปจนถึง 7 หมายถึงมากที่สุด ซึ่ง มาตรฐานเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย มี 30 ข้อ ได้ค่า Cronbach's Alpha ที่ .979

2. มาตรฐานเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง ผู้วิจัยได้สร้างมาตรฐานเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง เป็นรูปแบบของมาตรจำแนกความหมาย (Semantic Differential Scale) ที่มีลักษณะเป็นคำคุณศัพท์ขั้วคู่ตรงข้ามกันในแต่ละข้อทั้งหมด 30 ข้อ โดยกำหนดให้เป็นมาตรประมาณค่าแบบมาตรจำแนกความหมาย 7 ช่วง ตั้งแต่ 1 หมายถึงน้อยที่สุด ไปจนถึง 7 หมายถึงมากที่สุด ซึ่งมาตรฐานเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง มี 30 ข้อ ได้ค่า Cronbach's Alpha ที่ .981

วಿತดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยเลือกโรงเรียนที่จะเก็บข้อมูลวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง และทำการติดต่อประสานงานเพื่อความร่วมมือ
2. ติดต่อทำหนังสือเพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอไปยังโรงเรียนต่างๆที่ได้ประสานงานไว้
3. นำหนังสือจากคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเสนอไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนต่างๆที่ได้ประสานงานไว้ ขออนุญาตเข้าไปดำเนินการเก็บข้อมูล เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว นำแบบสอบถามไปเก็บกับกลุ่มตัวอย่าง
4. เก็บข้อมูลจากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1-6 ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนสหศึกษา ประเภทละ 2 โรงเรียน จำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 100 คน ดังนั้นมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 600 คน
5. นำแบบวัดทั้ง 3 ส่วนไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 600 คน โดยผู้วิจัยได้อ่านคำแนะนำ และอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบโดยละเอียดก่อนให้กลุ่มตัวอย่างฟังก่อนลงมือทำ
6. นำแบบวัดที่กลุ่มตัวอย่างตอบแล้ว มาตรวจสอบความเรียบร้อย
7. ตรวจสอบความสมบูรณ์ที่ละเอียดก่อนให้คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลงานวิจัยโดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for Social Science) สำหรับการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (simple regression analysis) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติทดสอบที (t -test)

ผลการวิจัย

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย น้อยกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนและน้อยกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนและมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และ .05 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชาย น้อยกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

4. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

5. ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนชายล้วนมีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

6. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลานาน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบชายรักชายมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนระยะเวลาสั้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

7. ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมโรงเรียนหญิงล้วนไม่มีอิทธิพลต่อเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

8. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลานาน มีเจตคติทางบวกต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิงไม่แตกต่างจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วนระยะเวลาสั้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. จากผลการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่ายเพื่อทดสอบอิทธิพลระหว่างระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีต่อเจตคติทางบวกต่อคนรักร่วมเพศแบบชาย-ชายและเจตคติทางบวกต่อคนรักร่วมเพศแบบหญิง-หญิงของนักเรียนโรงเรียนชายล้วนและนักเรียนโรงเรียนหญิงล้วน ที่พบว่าอิทธิพลของระยะเวลาในสภาพแวดล้อมที่มีต่อเจตคติทางบวก มีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนโรงเรียนชายล้วนและนักเรียนโรงเรียนหญิงล้วน ดังที่ผู้วิจัยได้อภิปรายไว้ว่า เพศน่าจะมีอิทธิพลกำกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัวนี้ ในการศึกษาครั้งต่อไปจึงควรศึกษาถึงอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองตัวแปรคือ 1) ประเภทโรงเรียนชายล้วนและหญิงล้วน และ 2) ระยะเวลาในการอยู่ในสภาพแวดล้อม ด้วยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA)

2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องที่อาจส่งผลต่อเจตคติ นอกเหนือจาก ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนและระยะเวลาในการอยู่ในโรงเรียน เช่น ครอบครัว การเลี้ยงดู สถานะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

3. การทำวิจัยเรื่องเจตคติทางบอกต่อคนรักร่วมเพศอาจศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันออกไป

4. การทำเรื่องเจตคติต่อคนรักร่วมเพศ มีข้อจำกัดในเรื่องของประชากรในกลุ่มตัวอย่างคือ ผลจะแปรปรวนไปตามประชากรที่เป็นคนรักร่วมเพศ

รายการอ้างอิง

- กาญจนา สุรวาจากุล. (2543). การเปรียบเทียบการตัดสินใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ ระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิริติ สุวรรณศรี. (2549). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับเจตคติของครูต่อนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาเพศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรแก้ว คงเดชา. (2544). การรับรู้บทบาทหญิงชายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรองกาญจน์ ชนะเสรีชัย. (2543). การรับรู้และทัศนคติของชายกลุ่มรักต่างเพศและกลุ่มรักร่วมเพศที่มีต่อโฆษณารักร่วมเพศสื่อสิ่งพิมพ์และพฤติกรรมรักร่วมเพศสังคมไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. ภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลอศักดิ์ ลักษณะวงษ์ศรี. (2534). พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น: พฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 2. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชวนีย์ จันทร์น้อย. (2533). พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของวัยรุ่น: กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธันนิกานต์ สุนฺดลินภัย. (2546). ปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักร่วมเพศในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามนุษยวิทยมหาบัณฑิต. สาขาวิชามานุษยวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เนตรชนก บัวนาค. (2532). ความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว และทัศนคติที่มีต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

คำชี้แจง

แบบสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปประกอบเป็นข้อมูลในการทำมาตรวัดประกอบวิชา
เอกศึกษาศาสตร์ของนิสิตปริญญาตรี คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านโปรดอ่านคำชี้แจงอย่างละเอียดและตอบแบบสำรวจด้วย
ความรู้สึที่แท้จริงของท่านให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยรับรองว่า ข้อมูลจากการตอบของท่านจะถือเป็นความลับและไม่มีผลใด ๆ ต่อตัวท่านทั้งสิ้น
แบบสำรวจแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 3 จำนวน 30 ข้อ

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงสำหรับความร่วมมือของท่าน

นางสาวณัฐวรรณ สุตมาธิยาก

นางสาวกณดินันท์ พงศ์พิพิธ

นายศิโรมณ ฝุดประภากุล

คณะผู้วิจัย

คำแนะนำในแบบสำรวจตอนที่ 2 และตอนที่ 3

- **รักร่วมเพศ (Homosexuality)** หมายถึง การมีความสุขทางเพศกับคนที่เพศเดียวกัน ซึ่งไม่ได้หมายถึง การปฏิบัติกามกิจเสมอไป แต่อาจเป็นความพึงพอใจที่หยุดตรงแค่ได้นั่งใกล้ พูดคุย หรือสัมผัส แต่ต้องกับคนที่ตนเองรักชอบเท่านั้น สรุปว่าถ้าผู้ใดรู้สึกทางเพศกับเพศเดียวกันไม่ว่าจะเป็นชั้นมากหรือชั้นน้อย เช่นที่กล่าวมาแล้ว ถือว่าเป็นรักร่วมเพศ
- **คูรักร่วมเพศชาย หรือรักร่วมเพศชาย (Male Homosexuality)** หมายถึง ชายที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ
- **คูรักร่วมเพศหญิง หรือรักร่วมเพศหญิง (Female Homosexuality)** หมายถึง หญิงที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง:

โปรดเติมข้อความหรือเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริงของท่าน

1. ชื่อ _____ นามสกุล _____

2. เพศ () ชาย () หญิง

3. อายุ _____ ปี

4. โรงเรียน _____

() โรงเรียนชายล้วน

() โรงเรียนหญิงล้วน

() โรงเรียนสหศึกษา

5. ปัจจุบันศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ _____

6. ระยะเวลาที่ท่านศึกษาอยู่ในโรงเรียนแห่งนี้ เป็นเวลา _____ ปี _____ เดือน

7. เบอร์โทรศัพท์ _____ E-mail _____

8. จำนวนพี่น้อง(รวมตัวท่าน) _____ คน ท่านเป็นบุตรคนที่ _____

9. ท่านมีคนในครอบครัวหรือคนใกล้ชิด ที่มีพฤติกรรม คู่รักแบบชายรักชาย หรือไม่?

() ไม่มี () มี จำนวน _____ คน ได้แก่ _____

10. ท่านมีคนในครอบครัวหรือคนใกล้ชิด ที่มีพฤติกรรม คู่รักแบบหญิงรักหญิง หรือไม่?

() ไม่มี () มี จำนวน _____ คน ได้แก่ _____

ตัวอย่าง ตอนที่ 2 และตอนที่ 3

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วเลือกคำศัพท์ที่ตรงกับความรู้สึกในด้านซ้ายหรือด้านขวาในแต่ละข้อ ซึ่งแต่ละด้านมีระดับความรู้สึกมาก ปานกลางและน้อย หรือสองด้านพอๆกัน แล้วขีดเครื่องหมายกากบาท (X) ลงบนช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียวเท่านั้นในแต่ละข้อ

ตัวอย่าง ท่านคิดว่า คู่รักแบบชายรักชาย เป็นสิ่งที่.....

		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
1	ดี	3	2	1	0	1	2	3	ไม่ดี

หากท่านคิดว่าคู่รักแบบชายรักชายนั้น ดี โปรดพิจารณาต่อไปว่า ดีมาก หรือ ปานกลาง หรือ น้อย ถ้าท่านคิดว่า ดีมาก ก็ให้ทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง มาก ที่อยู่ใกล้กับคำว่า ดี ดังต่อไปนี้

		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
1	ดี	X	2	1	0	1	2	3	ไม่ดี

หากท่านคิดว่าคู่รักแบบชายรักชายนั้น ดี โปรดพิจารณาต่อไปว่า เลวมาก หรือ ปานกลาง หรือ น้อย ถ้าท่านคิดว่า ดีปานกลาง ก็ให้ทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง ปานกลาง ที่อยู่ใกล้กับคำว่า ดี ดังต่อไปนี้

		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
1	ดี	3	X	1	0	1	2	3	ไม่ดี

หากท่านคิดว่าคู่รักแบบชายรักชายนั้น ดี โปรดพิจารณาต่อไปว่า เลวมาก หรือ ปานกลาง หรือ น้อย ถ้าท่านคิดว่า ดีน้อย ก็ให้ทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง น้อย ที่อยู่ใกล้กับคำว่า ดี ดังต่อไปนี้

		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
1	ดี	3	2	X	0	1	2	3	ไม่ดี

หากท่านคิดว่าคู่รักแบบชายรักชายนั้นเป็นสิ่งที่ **ดีและไม่ดีพอๆกัน** ก็ให้ทำเครื่องหมาย **X** ลงในช่อง 2 ข้างพอๆกัน ดังต่อไปนี้

		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
1	ดี	3	2	1	X	1	2	3	ไม่ดี

หากท่านคิดว่าคู่รักแบบชายรักชายนั้น **ไม่ดี** โปรดพิจารณาต่อไปว่า เลวมาก หรือ ปานกลาง หรือ น้อย ถ้าท่านคิดว่า **ไม่ตายน้อย** ก็ให้ทำเครื่องหมาย **X** ลงในช่อง **น้อย** ที่อยู่ใกล้กับคำว่า **ไม่ดี** ดังต่อไปนี้

		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
1	ดี	3	2	1	0	X	2	3	ไม่ดี

หากท่านคิดว่าคู่รักแบบชายรักชายนั้น **ไม่ดี** โปรดพิจารณาต่อไปว่า เลวมาก หรือ ปานกลาง หรือ น้อย ถ้าท่านคิดว่า **ไม่ดีปานกลาง** ก็ให้ทำเครื่องหมาย **X** ลงในช่อง **ปานกลาง** ที่อยู่ใกล้กับคำว่า **ไม่ดี** ดังต่อไปนี้

		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
1	ดี	3	2	1	0	1	X	3	ไม่ดี

หากท่านคิดว่าคู่รักแบบชายรักชายนั้น **ไม่ดี** โปรดพิจารณาต่อไปว่า เลวมาก หรือ ปานกลาง หรือ น้อย ถ้าท่านคิดว่า **ไม่ดีมาก** ก็ให้ทำเครื่องหมาย **X** ลงในช่อง **มาก** ที่อยู่ใกล้กับคำว่า **ไม่ดี** ดังต่อไปนี้

		มาก	ปานกลาง	น้อย	2ข้างพอๆกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
1	ดี	3	2	1	0	1	2	X	ไม่ดี

ตอนที่ 2

คำถาม ท่านคิดว่า คู่รักแบบชายรักชาย เป็นสิ่งที่.....

ข้อ	ข้อความ	3 มาก	2 ปาน กลาง	1 น้อย	0 2 ข้าง พอกๆกัน	1 น้อย	2 ปาน กลาง	3 มาก	ข้อความ
1	น่าเกลียด	3	2	1	0	1	2	3	น่ารัก
2	โดดเด่น	3	2	1	0	1	2	3	มีปมด้อย
3	ห่อเหี่ยว	3	2	1	0	1	2	3	สดชื่น
4	ไม่น่าสนใจ	3	2	1	0	1	2	3	น่าสนใจ
5	น่าเบื่อ	3	2	1	0	1	2	3	สนุก
6	สบายใจ	3	2	1	0	1	2	3	คับข้องใจ
7	ไม่ชอบ	3	2	1	0	1	2	3	ชอบ
8	น่าค้นหา	3	2	1	0	1	2	3	ไม่น่าค้นหา
9	ดี	3	2	1	0	1	2	3	ไม่ดี
10	ส่งเสริม	3	2	1	0	1	2	3	กีดกัน
11	ไม่ชอบ	3	2	1	0	1	2	3	ชอบ
12	มีเสน่ห์	3	2	1	0	1	2	3	ไม่มีเสน่ห์
13	เหนือกว่า	3	2	1	0	1	2	3	ด้อยกว่า
14	ชื่นชอบ	3	2	1	0	1	2	3	รังเกียจ
15	สนุก	3	2	1	0	1	2	3	ไม่สนุก
16	น่าตื่นเต้น	3	2	1	0	1	2	3	น่าเบื่อ
17	น่าค้นหา	3	2	1	0	1	2	3	น่ากลัว
18	สดชื่น	3	2	1	0	1	2	3	ขุ่นมัว
19	ปลอดภัย	3	2	1	0	1	2	3	ไม่ปลอดภัย
20	อ่อนโยน	3	2	1	0	1	2	3	รุนแรง
21	สะอาด	3	2	1	0	1	2	3	สกปรก

ข้อ	ข้อความ	3 มาก	2 ปาน กลาง	1 น้อย	0 2 ข้าง พอกๆกัน	1 น้อย	2 ปาน กลาง	3 มาก	ข้อความ
22	ไม่น่ากลัว	3	2	1	0	1	2	3	น่ากลัว
23	อ่อนโยน	3	2	1	0	1	2	3	แข็งกร้าว
24	ใช่	3	2	1	0	1	2	3	ไม่ใช่
25	เหมาะสม	3	2	1	0	1	2	3	ไม่เหมาะสม
26	ชื่นชม	3	2	1	0	1	2	3	น่าตำหนิ
27	มีรสนิยม	3	2	1	0	1	2	3	ไร้รสนิยม
28	ไร้คุณค่า	3	2	1	0	1	2	3	มีคุณค่า
29	น่ารังเกียจ	3	2	1	0	1	2	3	สวยงาม
30	เอาใจใส่	3	2	1	0	1	2	3	ทอดทิ้ง

ตอนที่ 3

คำถาม ท่านคิดว่า คู่รักแบบหญิงรักหญิง เป็นสิ่งที่.....

ข้อ	ข้อความ	3 มาก	2 ปาน กลาง	1 น้อย	0 2 ข้าง พอกๆกัน	1 น้อย	2 ปาน กลาง	3 มาก	ข้อความ
1	เหมาะสม	3	2	1	0	1	2	3	ไม่เหมาะสม
2	ชื่นชม	3	2	1	0	1	2	3	น่าตำหนิ
3	ห่อเหี่ยว	3	2	1	0	1	2	3	สดชื่น
4	ไม่น่าสนใจ	3	2	1	0	1	2	3	น่าสนใจ
5	ปลอดภัย	3	2	1	0	1	2	3	ไม่ปลอดภัย
6	สะอาด	3	2	1	0	1	2	3	สกปรก
7	น่าเข้าหา	3	2	1	0	1	2	3	น่ากลัว
8	น่าค้นหา	3	2	1	0	1	2	3	ไม่น่าค้นหา
9	ดี	3	2	1	0	1	2	3	ไม่ดี
10	เข้าใจกัน	3	2	1	0	1	2	3	ไม่เข้าใจกัน
11	ไม่ชอบ	3	2	1	0	1	2	3	ชอบ
12	มีเสน่ห์	3	2	1	0	1	2	3	ไม่มีเสน่ห์
13	โดดเด่น	3	2	1	0	1	2	3	มีปมด้อย
14	อ่อนโยน	3	2	1	0	1	2	3	แข็งกร้าว
15	ไซ	3	2	1	0	1	2	3	ไม่ใช่
16	น่าตื่นเต้น	3	2	1	0	1	2	3	น่าเบื่อ
17	จริงใจ	3	2	1	0	1	2	3	หลอกหลวง
18	ชื่นชอบ	3	2	1	0	1	2	3	รังเกียจ
19	ส่งเสริม	3	2	1	0	1	2	3	กีดกัน
20	น่าเบื่อ	3	2	1	0	1	2	3	สนุก
21	น่าปรารถนา	3	2	1	0	1	2	3	ไม่น่า ปรารถนา

ข้อ	ข้อความ	3 มาก	2 ปาน กลาง	1 น้อย	0 2 ข้าง พอกๆกัน	1 น้อย	2 ปาน กลาง	3 มาก	ข้อความ
22	เหนือกว่า	3	2	1	0	1	2	3	ด้อยกว่า
23	ทันสมัย	3	2	1	0	1	2	3	ล้าสมัย
24	สนุก	3	2	1	0	1	2	3	ไม่สนุก
25	เหมาะสม	3	2	1	0	1	2	3	ไม่เหมาะสม
26	น่าเกลียด	3	2	1	0	1	2	3	น่ารัก
27	สุข	3	2	1	0	1	2	3	ทุกข์
28	ไร้คุณค่า	3	2	1	0	1	2	3	มีคุณค่า
29	น่ารังเกียจ	3	2	1	0	1	2	3	สวยงาม
30	สดชื่น	3	2	1	0	1	2	3	ขุ่นมัว

ภาคผนวก ข

ภาคผนวก ข

ตารางค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach Alpha)

ของมาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย

มาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบชายรักชาย

ข้อความ		ทิศทาง	ค่า CITC		
			เมื่อวิเคราะห์ครั้งที่ 1 (ข้อ)	เมื่อวิเคราะห์ครั้งที่ 2 (ข้อ)	
1	น่าเกลียด	น่ารัก	+	.733	.732
2	โดดเด่น	มีปมด้อย	-	.799	.810
3	หล่อเหียว	สดชื่น	+	.784	.780
4	ไม่น่าสนใจ	น่าสนใจ	+	.749	.743
5	น่าเบื่อ	สนุก	+	.735	.727
6	สบายใจ	คับข้องใจ	-	.712	.718
7	ไม่ชอบ	ชอบ	+	.780	.829
8	น่าค้นหา	ไม่น่าค้นหา	-	.698	.721
9	ดี	ไม่ดี	-	.802	.816
10	ส่งเสริม	กีดกัน	-	.840	.832
11	ไม่ชอบ	ชอบ	+	.825	.772
12	มีเสน่ห์	ไม่มีเสน่ห์	-	.814	.830
13	เหนือกว่า	ด้อยกว่า	-	.765	.771
14	ชื่นชอบ	รังเกียจ	-	.876	.876
15	สนุก	ไม่สนุก	-	.781	.788
16	น่าตื่นเต้น	น่าเบื่อ	-	.707	.693
17	น่าเข้าหา	น่ากลัว	-	.848	.864
18	สดชื่น	ขุ่นมัว	-	.771	.778
19	ปลอดภัย	ไม่ปลอดภัย	-	.719	.705
20	อ่อนโยน	รุนแรง	-	.740	.731

ข้อความ		ทิศทาง	ค่า CITC		
			เมื่อวิเคราะห์ครั้งที่ 1 (ข้อ)	เมื่อวิเคราะห์ครั้งที่ 2 (ข้อ)	
21	สะอาด	สกปรก	-	.711	.720
22	ไม่น่ากลัว	น่ากลัว	-	.695	.701
23	อ่อนโยน	แข็งกร้าว	-	.731	.719
24	ใช่	ไม่ใช่	-	.827	.842
25	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	-	.848	.846
26	ชื่นชม	น่าตำหนิ	-	.822	.824
27	มีรสนิยม	ไร้รสนิยม	-	.774	.773
28	ไร้คุณค่า	มีคุณค่า	+	.771	.788
29	น่ารังเกียจ	สวยงาม	+	.835	.828
30	เอาใจใส่	ทอดทิ้ง	-	.723	.717

* $p < .05$

Critical value = .165 (df = 98)

ตารางค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach Alpha)
ของมาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง

มาตรวัดเจตคติต่อคู่รักแบบหญิงรักหญิง

	ข้อความ		ทิศทาง	ค่า CITC	
				เมื่อวิเคราะห์ครั้งที่ 1 (ข้อ)	เมื่อวิเคราะห์ครั้งที่ 2 (ข้อ)
1	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	-	.721	.737
2	ชื่นชม	น่าตำหนิ	-	.827	.842
3	ห่อเหี่ยว	สดชื่น	+	.802	.775
4	ไม่น่าสนใจ	น่าสนใจ	+	.755	.736
5	ปลอดภัย	ไม่ปลอดภัย	-	.773	.768
6	สะอาด	สกปรก	-	.754	.757
7	น่าเข้าหา	น่ากลัว	-	.750	.765
8	น่าค้นหา	ไม่น่าค้นหา	-	.750	.731
9	ดี	ไม่ดี	-	.815	.826
10	เข้าใจกัน	ไม่เข้าใจกัน	-	.768	.756
11	ไม่ชอบ	ชอบ	+	.781	.773
12	มีเสน่ห์	ไม่มีเสน่ห์	-	.820	.832
13	โดดเด่น	มีปมด้อย	-	.799	.795
14	อ่อนโยน	แข็งกร้าว	-	.750	.732
15	ใช่	ไม่ใช่	-	.855	.866
16	น่าตื่นเต้น	น่าเบื่อ	-	.831	.861
17	จริงใจ	หลอกหลวง	-	.760	.747
18	ชื่นชอบ	รังเกียจ	-	.808	.852
19	ส่งเสริม	กีดกัน	-	.790	.808
20	น่าเบื่อ	สนุก	+	.732	.708
21	น่าปรารถนา	ไม่น่าปรารถนา	-	.768	.785

ข้อความ		ทิศทาง	ค่า CITC		
			เมื่อวิเคราะห์ครั้งที่ 1 (ข้อ)	เมื่อวิเคราะห์ครั้งที่ 2 (ข้อ)	
22	เหนือกว่า	ด้อยกว่า	-	.719	.740
23	ทันสมัย	ล้าสมัย	-	.731	.758
24	สนุก	ไม่สนุก	-	.808	.826
25	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	-	.807	.822
26	น่าเกลียด	น่ารัก	+	.786	.754
27	สุข	ทุกข์	-	.776	.767
28	ไร้คุณค่า	มีคุณค่า	+	.823	.813
29	น่ารังเกียจ	สวยงาม	+	.821	.813
30	สดชื่น	ขุ่นมัว	-	.831	.830

* $p < .05$

Critical value = .165 (df = 98)

ประวัติผู้ทำโครงการทางจิตวิทยา

นางสาวณัฐวรรณ สุขมาธิยากร เกิดเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2531 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสุนทรารีวิทยา และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2550

นางสาวกัณตินันท์ พงศ์พิพิธธน เกิดเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2530 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสุนทรารีวิทยา และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2550

นายศิโรจน์ ผุดประภากุล เกิดเมื่อวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2532 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2550